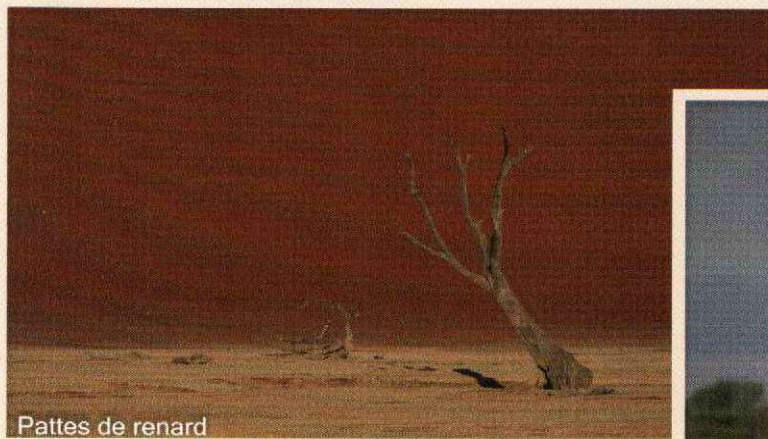

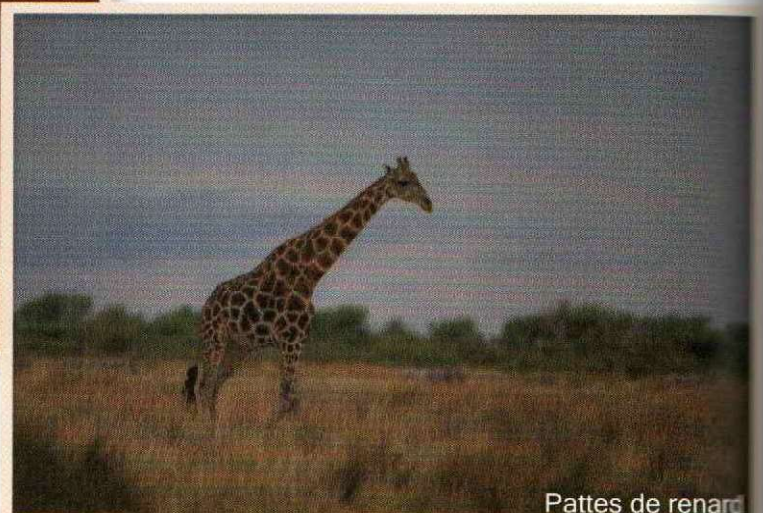
Pattes de renard

Pattes de renard

Pattes de renard

Pattes de renard

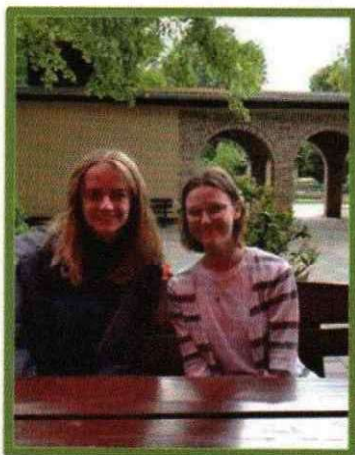
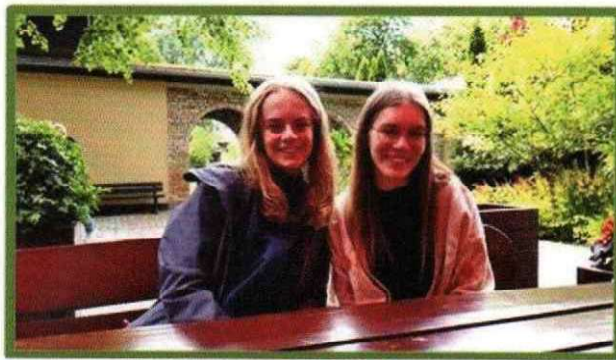

Pattes de renard

Pattes de renard

"Ja bym ze zwierzakami mogła usiąść na herbatkę." (wywiad 8)

Wywiad z Marią Simpson, mieszkającą w RPA (i w Polsce), studiującą "The Chemical Technology" na Politechnice Poznańskiej, przeprowadziły Maja Kraszkiewicz i Julia (Basia) Baszyńska z klasy Galia 2. Nagrały wywiad w wersji audio, zredagowały sprawozdanie, zrobiły transkrypcję w języku polskim, wybrały fragmenty, które przetłumaczyły na francuski. Wersję francuską udoskonalił Augustin/ Gustek Maniak (ma polskie pochodzenie :-)), który nawiązał kontakt z naszą szkołą jesienią 2022 roku poprzez Instytut Francuski w Warszawie.

26 maja 2022 miałyśmy przyjemność spotkać się z nieznaną nam do tamtej chwili osobą - Marią Simpson. Chciałyśmy przeprowadzić z nią rozmowę w ramach naszego udziału w projekcie na temat Kazimierza Nowaka. Mimo naszych wcześniejszych obaw przed spotkaniem z nieznajomą, okazało się, że Maria to bardzo sympatyczna i niezwykle otwarta młoda osoba, która z wielkim zaangażowaniem i pasją postarała się nam opowiedzieć o tym, jak wyglądało jej życie, które spędziła przez 18 lat w RPA, do swojego przyjazdu na studia do Poznania.

Spotkanie odbyło się w Starym Zoo o godzinie 15:30. W całości przebiegało ono w bardzo miłej atmosferze w otoczeniu roślin i zwierząt. Miejsce spotkania pasowało do naszej rozmowy, ponieważ jednym z poruszanych przez Marię tematów była między innymi roślinność oraz zwierzęta charakterystyczne dla Republiki Południowej Afryki.

RPA jest to kraj znajdujący się na południu Afryki oraz tym samym jedno z państw, które miał okazję odwiedzić bohater naszego projektu. W czasie spotkania miałyśmy możliwość posłuchać o tamtejszych realiach, zwyczajach i kulturze, co dało nam wyraźny obraz i szeroką perspektywę do wyobrażenia sobie tego miejsca.

Dzięki bardzo przyjemnej godzinnej rozmowie, udało nam się wysłuchać wielu interesujących informacji. Maria odpowiadała między innymi na następujące pytania :

- W jakim mieście mieszkałaś?
- Czy miał okazję być w nim Kazimierz Nowak?
- Jak utrzymywałaś się w RPA?
- Co lubisz w kulturze RPA?
- A może za czym nie przepadasz/czego nie umiesz zaakceptować?
- Czy kuchnia RPA różni się od kuchni polskiej? Są jakieś dania typowe dla tego kraju, które warto spróbować, gdy się tam znajdzie?
- Czy w RPA są jakieś wyjątkowe dla tego kraju zwyczaje? (święta, obchody, nietypowe zachowania ludzi)
- W jakim języku porozumiewałaś się w RPA? Czy angielski był jedyną możliwością komunikacji?
- Istnieje przekonanie wśród ludzi, że Afryka to bardzo niebezpieczny kontynent. Czy spotkały Cię kiedyś jakieś niebezpieczne sytuacje z udziałem ludzi lub zwierząt lub czy słyszałaś o takich przypadkach z opowieści innych osób?
- Czy w RPA często spotyka się zwierzęta egzotyczne?
- Czy byłabyś w stanie nakreślić, jak prezentuje się krajobraz RPA?
- A jaki klimat tam panuje?
- Skąd u Ciebie pojawiło się zainteresowanie Nowakiem?
- Co Cię skłoniło do przeczytania książki o nim? Co sądzisz o podróży Nowaka?
- Czy miałaś okazję zwiedzić miejsca w Afryce, które on zwiedził?
- Jakie miejsca w Afryce/ RPA polecasz odwiedzić?
- Czy jest to kontynent/ kraj warty uwagi?
- Czy uważasz, że postawa Nowaka, który odbył bardzo wiele podróży, nie znając ryzyka, jakie może go spotkać w jej trakcie, zasługuje na uznanie?
- Czy zainspirował Cię on do podróżowania?
- Czy zauważyłaś różnice między życiem w Polsce i w RPA?

Na samym początku dowiedziałyśmy się jednak co nieco o tym, gdzie dokładnie mieszkała Maria. Powiedziała nam, że była to Pretoria (niedaleko Johannesburga, do którego dotarł Nowak), w której się wychowywała i patrzyła, jak miasto zamienia się (jak to określiła) w "metropolię". Zarysowała, gdzie ona leży na mapie i płynnie przeszła do opowiedzenia o tym, jak poznali się jej rodzice i co ich skłoniło do zamieszkania poza Polską. Nawiązywała do lat dzieciństwa, do edukacji w RPA i porównywała system szkolnictwa obowiązujący tam, do systemu w szkołach w Polsce. Poszerzyło to nam horyzonty i dało do zrozumienia, że w RPA edukacja często równa się rywalizacji, dyskryminacji, a korzystanie z niej zależy głównie od ilości posiadanych pieniędzy, które trzeba płacić nie tylko za naukę w szkołach prywatnych, ale i w szkołach publicznych. Maria opisała problem dyskryminacji, który, jej zdaniem, ciągle jest obecny w kraju.

Słuchałyśmy też o tym, jakimi językami posługują się mieszkańcy w południowej części Afryki i byliśmy pod wrażeniem, że ludzie nie komunikują się w tym obszarze jedynie językiem angielskim, ale również około 10 innymi językami oficjalnymi, dialektami w zależności od miasta i regionu.

Następnie przeanalizowała klimat panujący w RPA i zapoznała nas z występującą tam roślinnością. Poruszyła temat suszy, pożarów z niej wynikających, wspomniała o dającym się we znaki gorącym klimacie latem, przeplatającym się z chłodnymi zimami. Zaintrygowała nas duża różnorodność ekosystemów w RPA; pustynie, lasy deszczowe, parki, ogrody - a to wszystko w jednym kraju! Z ciekawością przysłuchiwałyśmy się też ciekawostkom o występujących tam w dużej liczbie zwierzętach i mimo tego, że wydają się być one łagodne, piękne i niezwykle, gdy patrzy się na nie z odległości, w rzeczywistości są często bardzo niebezpieczne i mogą zaatakować w najmniej oczekiwanym momencie. Byłyśmy pod wrażeniem historii Marii, w której to była bliska śmierci po zetknięciu z jadowitym wężem, a także jej opowieści o zetknięciu z lwem, gdy była jeszcze małą dziewczynką. Z naszej perspektywy spotkanie z takimi zwierzętami wydaje się być niewiarygodne, a sam fakt życia dzikich, egzotycznych zwierząt całkowicie na wolności jest dla nas trudny do zrozumienia, dlatego słuchanie o tych wydarzeniach było zdumiewające. Potem porównała w kilku zdaniach najbardziej widoczne dla niej różnice między życiem w Polsce a RPA.

Maria zgodziła się też z tym, że Nowak był niesamowitą postacią i podziwia go za odwagę do przebycia drogi, aby odkryć nieznaną. Wyznała, że w przyszłości marzą jej podróże, a postawę Kazimierza Nowaka bardzo sobie ceni. Przeczytała wersję anglojęzyczną "Accross The Dark Continent. Bicycle Diaries from Africa 1931 - 1936". Pod koniec spotkania wyznała, że ma nadzieję jeszcze kiedyś powrócić do RPA, bo mimo różnych niedogodności i wad życia w tamtym miejscu, po tylu latach mieszkania tam przywiązała się do Afryki. No i chętnie "ze zwierzakami by usiadła na herbatkę". Nas również zainspirowała do wyjazdu w tamte strony.

Zapytałyśmy Marię, prawie naszą rówieśniczkę o to, co by nam poleciła, aby zagłębić się w popkulturę RPA. Oto jej sugestie, z których na pewno skorzystamy:

- Muzyka: Duet Johnny Clegg ("biały Zulus") & Spho Mchunu/ Johnny Clegg - "Osiyeza" ("The crossing")/ Jeremy Loops/ Freshyground
- Film: "How to ruin a wedding" part 1&2, "How to ruin a funeral"
- Książki: Wilbur Smith - "When the lion feeds"/ Herman Charles Bosman - "The leopard" ("In the Withaak's Shade")
- Komedie: Trevor Noah - "The Daily Show"
- Tańce: kwaito/ zuluskie tańce walki

Na poprzedniej stronie mogliście zobaczyć kilka zdjęć nawiązujących do naszego wywiadu, banknoty i monety, którymi płaci się w RPA. Obrazki trochę się różnią tematyką od polskich banknotów. :-). Jeżeli macie ochotę poznać odpowiedzi na wszystkie nasze pytania, zapraszamy na stronę Marcinka, gdzie jest link do rozmowy audio, którą wspólnie przeprowadziłyśmy lub do przeczytania jej transkrypcji :). **NAPRAWDĘ WARTO.** Są tam informacje, których nie znajdziemy w żadnym przewodniku turystycznym. A tak na marginesie, Maria zdała w czerwcu 2022 egzamin DELF z języka francuskiego na poziom C1 w Domu Bretanii w Poznaniu. Félicitations !

« Je pourrais m'asseoir avec les animaux pour prendre ensemble une tasse de thé .» (interview 8)

L'interview de Maria Simpson, étudiante à Poznań University of Technology, a été réalisée par Maja Kraszkiwicz et Julia (Basia) Baszynska de G2. Elles ont enregistré l'interview et en ont rédigé le compte-rendu, qu'elles ont transcrit ensuite en polonais. Puis elles ont sélectionné des passages dont la version française a été « améliorée » par Augustin/ Gustek Maniak (qui a des origines polonaises :-)) qui a contacté notre école via l'Institut Français de Varsovie en automne 2022.

Le 26 mai 2022 nous avons eu le plaisir de rencontrer une personne qui nous était jusqu'alors inconnue - Maria Simpson. Nous avons voulu l'interviewer dans le cadre de notre participation au projet autour de la vie de Kazimierz Nowak. Le contact a été facile. Il s'est avéré que Maria était une jeune personne très sympathique et extrêmement ouverte qui, avec beaucoup d'enthousiasme et de passion, nous a raconté la vie qu'elle avait menée pendant 18 ans en Afrique du Sud jusqu'à son arrivée pour étudier à Poznan. La rencontre a eu lieu au Vieux Zoo à 15h30. Elle s'est déroulée dans une atmosphère très agréable, dans un endroit entouré de plantes et d'animaux. Le lieu se prêtait bien à notre conversation, car l'un des sujets abordés par Maria était les plantes et les animaux spécifiques à l'Afrique du Sud.

L'Afrique du Sud situé au sud du continent est donc l'un des pays que le protagoniste de notre projet a visité. Au cours de cette conversation d'une heure, qui fut très agréable, nous avons pu obtenir de nombreuses informations intéressantes. Nous avons eu l'occasion d'entendre parler des réalités, des coutumes et de la culture locales, ce qui nous a donné une image claire et une large perspective pour imaginer le lieu. Entre autres, Maria a répondu aux questions suivantes :

- Dans quelle ville as-tu vécu ? Kazimierz Nowak a-t-il eu l'occasion d'y aller ?
- Quelles ont été tes ressources pour vivre en Afrique du Sud ?
- Qu'est-ce qui te plaît dans la culture sud-africaine ? Qu'est-ce que tu n'aimes pas/ qu'est-ce que tu ne peux pas accepter ?
- La cuisine sud-africaine est-elle différente de la cuisine polonaise ? Y a-t-il des plats typiques du pays qu'il faut essayer une fois sur place ?
- Existe-t-il des coutumes typiques à l'Afrique du Sud ? (festivals, célébrations, comportement inhabituel des gens)

- Dans quelle langue as-tu communiqué en Afrique du Sud ? L'anglais était-il le seul moyen de communiquer ?
- Les gens ont l'impression que l'Afrique est un continent très dangereux. As-tu déjà été confrontée à des situations dangereuses impliquant des personnes ou des animaux ou as-tu entendu parler de tels cas dans les récits d'autres personnes ?
- Les animaux exotiques sont-ils courants en Afrique du Sud ?
- Pourrais-tu nous décrire le paysage sud-africain ? Et quel est le climat là-bas ?
- D'où est venu ton intérêt pour Nowak ?
- Qu'est-ce qui t'a poussée à lire un livre sur lui? Que penses-tu des voyages de Nowak?
- As-tu eu l'occasion de visiter les endroits en Afrique qu'il a visités ?
- Quels endroits en Afrique/Afrique du Sud recommanderais-tu de visiter ?
- Est-ce un continent/pays qui mérite d'être visité ?
- Penses-tu que l'attitude de Nowak, qui a beaucoup voyagé sans connaître les risques qu'il pouvait encourir, mérite d'être reconnue ? T'a-t-il donné envie de voyager ?
- As-tu remarqué des différences entre la vie en Pologne et en Afrique du Sud ?

Au tout début, nous en avons appris un peu plus sur l'endroit exact où vivait Maria. Elle nous a dit qu'il s'agissait de Pretoria (non loin de Johannesburg, que Nowak avait atteint), où elle avait grandi et avait vu la ville se transformer en une "métropole", selon ses propres termes.

Elle a indiqué où cette ville se trouvait sur la carte et est passée à l'histoire de la rencontre de ses parents et de ce qui les a poussés à vivre hors de Pologne. Elle a évoqué son enfance, son éducation en Afrique du Sud et a comparé le système éducatif de ce pays à celui des écoles en Pologne. Cela a élargi nos horizons et nous a fait comprendre qu'en Afrique du Sud, l'éducation est souvent synonyme de concurrence, de discrimination et que la possibilité d'avoir accès à une bonne éducation dépend principalement de la somme d'argent que l'on doit payer : non seulement pour l'éducation dans les écoles privées, mais aussi dans les écoles publiques. Maria a décrit le problème de la discrimination, d'après elle - une constante en Afrique du Sud.

Nous avons également appris quelles langues étaient parlées en Afrique du Sud et avons été impressionnés par le fait que les gens ne communiquent pas seulement en anglais dans cette région, mais aussi dans une dizaine d'autres langues officielles, les dialectes dépendant de la ville et de la région.

Elle a ensuite analysé le climat en Afrique du Sud et nous a présenté la végétation de ce pays. Elle a évoqué la sécheresse, les incendies qui en ont résulté, et a mentionné le climat chaud en été, entrecoupé d'hivers froids. Nous avons été intriguées par la grande variété d'écosystèmes en Afrique du Sud : déserts, forêts tropicales, parcs, jardins, le tout dans un seul pays ! Nous avons également écouté avec intérêt des informations sur les animaux que l'on y trouve en grand nombre. Bien qu'ils semblent calmes, beaux et inhabituels lorsqu'ils sont vus de loin, en réalité ils sont souvent très dangereux et peuvent attaquer lorsqu'on s'y attend le moins. Nous avons été impressionnées par l'histoire de Maria, qui a frôlé la mort après avoir été en contact avec un serpent venimeux, ainsi que par sa rencontre avec un lion lorsqu'elle était encore une petite fille. De notre point de vue, une rencontre avec de tels animaux semble incroyable.

Et le fait même que des animaux exotiques puissent vivre complètement à l'état sauvage nous semble extraordinaire. Elle a ensuite comparé en quelques phrases les différences entre la vie en Pologne et en Afrique du Sud qui lui semblaient les plus évidentes.

Maria a également convenu que Nowak était un personnage étonnant et l'admire pour avoir eu le courage de prendre la route pour découvrir l'inconnu. Elle a avoué qu'elle rêvait de voyager à l'avenir et qu'elle appréciait l'attitude de Kazimierz Nowak. Maria a lu la version anglaise de « Accross The Dark Continent. Bicycle Diaries from Africa 1931 - 1936 ». À la fin de la rencontre, elle a avoué qu'elle espérait retourner un jour en Afrique du Sud, car malgré les divers inconvénients et désavantages de la vie dans ce pays, elle s'est attachée à l'Afrique pour y avoir vécu depuis l'enfance. Et elle aimerait bien "s'asseoir pour prendre une tasse de thé avec les animaux". Elle nous a également donné envie d'y aller.

Nous avons demandé à Maria, qui a à peine 3 ans de plus que nous, ce qu'elle nous recommanderait pour nous plonger dans la culture pop sud-africaine. Voici ses suggestions, que nous allons certainement utiliser :

- Musique: Duo Johnny Clegg ("biały Zulus") & Spho Mchunu/ Johnny Clegg - "Osiseza" ("The crossing")/ Jeremy Loops/ Freshyground
- Film: "How to ruin a wedding" part 1&2, "How to ruin a funeral"
- Livres: Wilbur Smith - "When the lion feeds"/ Herman Charles Bosman - "The leopard" ("In the Withaak's Shade")
- Comédie: Trevor Noah - "The Daily Show"
- Danse: kwaito/ les danses de combat zoulous

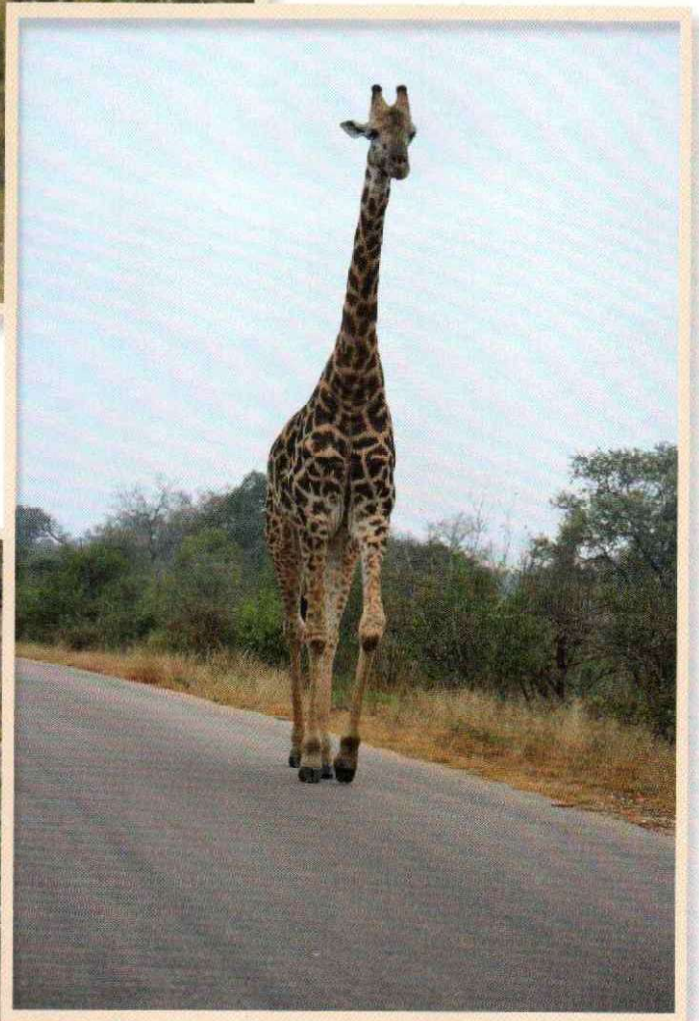
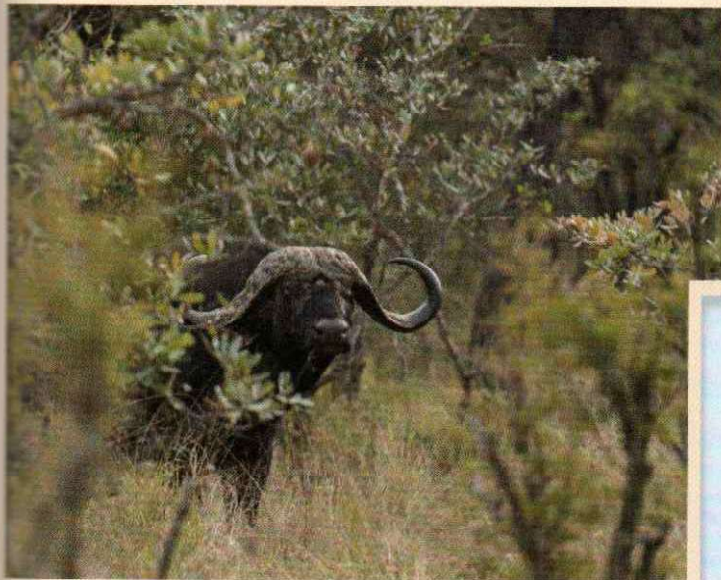
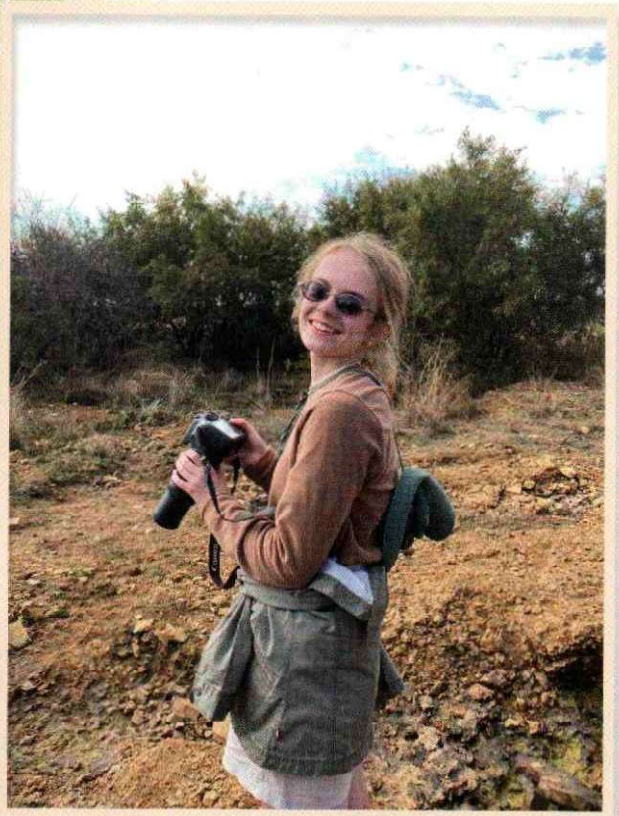
Il a été intéressant de découvrir les billets de banque et pièces utilisés pour payer en Afrique du Sud dont les images sont un peu :-> différentes de celles utilisées sur les billets en Pologne.

Si vous avez envie de connaître les réponses à toutes nos questions, n'hésitez pas à écouter l'interview audio que nous avons réalisée ensemble ou à en lire la transcription :). ÇA EN VAUT VRAIMENT LA PEINE. Vous y trouverez des informations que vous ne trouverez dans aucun guide touristique.

Maria, merci pour cette interview passionnante !

Entre parenthèses, Maria a réussi l'examen DELF en français pour le niveau C1 à la Maison de la Bretagne à Poznan en juin 2022. Félicitations !

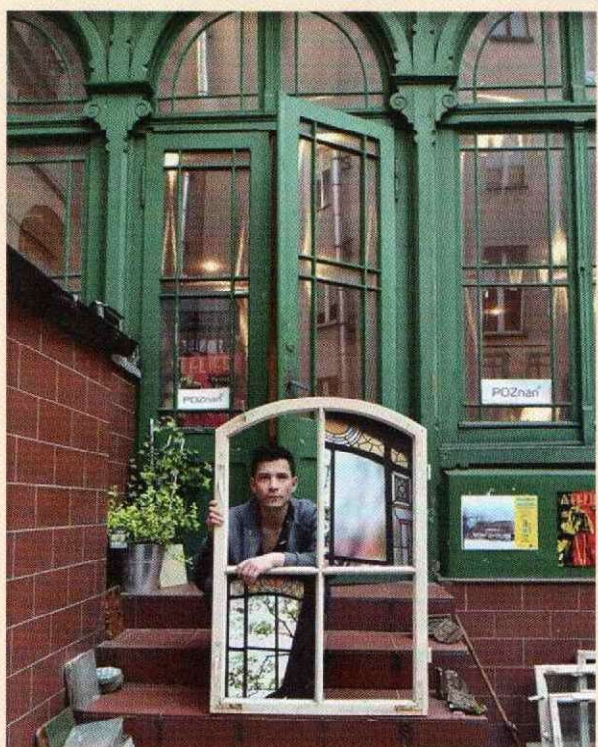

W dniu 13 czerwca 2022 miało miejsce zdalne spotkanie z dr Leszkiem Litwinem, ekspertem do tworzenia map cyfrowych. (wywiad 9)

Une rencontre à distance avec le Docteur Leszek Litwin, expert en cartographie numérique, a eu lieu le 13 juin 2022. (interview 9)

"W poznawaniu ŚWIATA, niech nie kieruje nami nigdy poczucie wyższości cywilizacyjnej, kulturowej. Nie poczucie wyższości a ludzka, reporterska ciekawość świata. Tego też uczył Nowak. Nie interesuje mnie podbijanie i kolonizacja Afryki i Świata, a prawdziwe poznanie oparte na szacunku dla człowieka, zwierząt i całej przyrody." (wywiad 10)

W środę 19 października 2022 mieliśmy możliwość przeprowadzenia bardzo ciekawej rozmowy z "Łazęgą poznańskim" - Panem Maciejem Krajewskim.

Na spotkanie udałyśmy się w dwójkę - Julia Kuna i Magdalena Sarbak z klasy V3. Rozmowa odbyła się w poznańskim Atelier WIMAR Łazęga Poznańska, przy ulicy Święty Marcin 75. Sprawozdanie z wizyty zostało przetłumaczone przez Zosię Małecką z Galii 1. Na początku spotkania dowiedziałyśmy się wielu ciekawych informacji na temat aparatów, których najprawdopodobniej używał również Kazimierz Nowak. Pan Krajewski bardzo wyczerpująco odpowiadał na nasze pytania związane z fotografią, jak też te dotyczące samego podróżnika. Bardzo interesuje się postacią Nowaka, sam nawet marzy o podobnej podróży po Afryce.

Na co dzień jest pielęgniarzem, ale nie powstrzymuje go to przed tworzeniem wielu ciekawych wystaw. Jedną z nich poświęcił właśnie fotografii z XX wieku, ale tematyki wystaw i spotkań w Atelier nie da się krótko opisać.

Łazęga poznański organizuje także wycieczki po Poznaniu. Angażuje się aktualnie w pomoc i integrację Ukraińców. W ostatnim czasie prowadził spacer fotograficzny po Łazarzu, podczas którego opowiadał Ukraińcom i Polakom zainteresowanym spacerem, m.in. o skwerze imienia Kazimierza Nowaka, nazywanym wcześniej Lejkiem Łazarskim, znajdującym się pomiędzy ulicami Lodową i Głogowską tuż przy Rynku Łazarskim. Jedną z informacji, którą Pan Krajewski podał podczas wycieczki było to, iż podróżnik urodził się 11 stycznia 1897 roku w Stryju koło Lwowa, dziś na terenie Ukrainy ! Po I wojnie światowej i odzyskaniu przez Polskę niepodległości jego rodzina przeprowadziła się do Poznania, gdzie zaczął pracować jako pracownik biurowy i dziennikarz w jednej z gazet.

Opowiedział nam również o warsztatach, które prowadzi. Uczestnikami jednych z nich była młodzież, która później miała okazję wyjechać do Afryki! Podczas wyjazdu mogli poznać kontynent w sposób choć trochę podobny do Nowaka, z aparatem w dłoniach. Mieli sposobność poznać młodzież afrykańską oraz zaznajomić się z fauną i florą Afryki. Po powrocie przygotowali świetną wystawę na temat tego kontynentu.

Kazimierz Nowak dla Pana Krajewskiego jest postacią wręcz inspirującą. Jest to spowodowane fotografią, jaką podróżnik tworzył. Również fakt, że Nowak postanowił zwiedzić Afrykę zupełnie sam jest zadziwiający i godny podziwu. Dotarł on w wiele miejsc, zobaczył naturę oraz poznał ludzi w taki sposób, w jaki już trudno to zrobić dzisiaj. Spowodowane to jest zmianami jakie zaszły na kontynencie afrykańskim - teraz jest on dużo bardziej nastawiony na turystów niż za czasów Nowaka. Jednakże Pan Maciej ma nadzieję, że będzie mógł osobiście, choć w pewnym stopniu, poznać Afrykę, jaką poznał kilkadziesiąt lat temu Kazimierz Nowak.

W Atelier Stowarzyszenia Łazęga Poznańska można zobaczyć kolekcje starych aparatów fotograficznych, kultowych, ale i sprawnych, które są wykorzystywane podczas warsztatów fotografii analogowej. Pan Krajewski zauważył, że :

"Renesans fotografii analogowej, pomimo wzrostu kosztów, wiąże się ćwiczeniem uważności w obserwowaniu świata, wymaga namysłu, precyzji, umiejętności patrzenia i kadrowania, które przyćmiła era szybkostrzelnych aparatów cyfrowych, a na 100 zdjęć zawsze jakieś wyjdzie... ;-). Takich możliwości nie miał Kazimierz Nowak, dlatego też jego dorobek budzi najwyższy szacunek. Szacun! Panie Kazimierzu! :-)"

Dzięki projektowi na temat Kazimierza Nowaka odkryliśmy, że na terenie Poznania jest takie wyjątkowe Atelier, w którym można znaleźć dużo osobliwości :-).

Dziękujemy bardzo za poświęcony nam czas i ciekawą rozmowę.

"En apprenant à connaître le MONDE, ne nous laissons jamais guider par un sentiment de supériorité civilisationnelle, culturelle. Non un sentiment de supériorité mais une curiosité du monde, une curiosité humaine de reporter. C'est aussi ce que Nowak a enseigné. Je ne suis pas intéressé par la conquête et la colonisation de l'Afrique et du MONDE, mais par une véritable connaissance basée sur le respect des êtres humains, des animaux et de toute la nature." (interview 10)

Le mercredi 19 octobre, nous avons eu l'occasion d'avoir une conversation très intéressante avec M. Maciej Krajewski, le « Rôdeur de Poznań ». Deux élèves sont allées à sa rencontre - Julia Kuna et Magdalena Sarbak de V3. La conversation a eu lieu dans l'atelier WIMAR Łazęga Poznańska au numéro 75, rue Święty Marcin. Le compte-rendu de la visite a été traduit par Zosia Małecka de la classe Galia 1.

Au début de notre rencontre nous avons appris beaucoup d'informations intéressantes sur les appareils photo, qui ont été utilisés probablement par Kazimierz Nowak. M. Krajewski a répondu de manière très détaillée à nos questions sur la photographie et sur le voyageur lui-même. Il s'intéresse beaucoup à Nowak et rêve même de faire un voyage similaire à travers l'Afrique.

Au quotidien, M. Krajewski est infirmier dans un hôpital, mais son activité professionnelle ne l'empêche pas d'organiser beaucoup d'expositions intéressantes à l'Atelier. L'une de ces expositions a été consacrée à la photographie au XXème siècle. La thématique de ses expositions et de ses rencontres est très variée.

Le Rôdeur de Poznań organise différentes excursions dans la ville de Poznań. Actuellement, il s'engage également à soutenir et à intégrer les Ukrainiens venus dans notre ville. Dernièrement, il a organisé une « promenade photographique » à travers le quartier de Łazarz, au cours de laquelle il a parlé de Kazimierz Nowak aux Ukrainiens et aux Polonais présents. Car Kazimierz Nowak a un square à son nom près du marché Łazarski, anciennement appelé « Lejek Łazarski » situé entre les rues Lodowa et Glogowska. Ils ont pu apprendre ainsi que notre explorateur était né le 11 janvier 1897 à Stryj près de Lviv, en Ukraine actuelle! Après la Première Guerre mondiale et après l'Indépendance de la Pologne, sa famille a déménagé à Poznań en Grande Pologne où il a commencé à travailler dans un bureau et en tant que journaliste.

M. Krajewski nous a également parlé d'un de ses ateliers dont certains jeunes participants ont eu plus tard l'occasion de se rendre en Afrique. Pendant leur voyage, ces jeunes ont eu l'occasion d'explorer le continent d'une manière un peu similaire à celle de Nowak, avec un appareil photo à la main. Ils ont fait connaissance de jeunes Africains et ont découvert la flore et la faune de l'Afrique. A leur retour, ils ont préparé une fascinante exposition sur ce continent.

Pour M. Krajewski, Kazimierz Nowak a été une source d'inspiration. Tous les deux sont photographes et M. Krajewski est toujours plein d'admiration devant ces photos africaines. Il est aussi étonnant que Nowak ait décidé de voyager seul en Afrique.

Il est allé dans beaucoup d'endroits, a vu la nature et a appris à connaître les gens d'une manière qui semble difficile aujourd'hui. Cela s'explique par les changements qui se sont produits sur le continent africain avec le développement du tourisme, aujourd'hui beaucoup plus présent qu'à l'époque de Nowak. Pourtant M. Maciej Krajewski espère découvrir personnellement l'Afrique, tout en sachant que celle qu'a connue Kazimierz Nowak il y a des décennies, a bien changé.

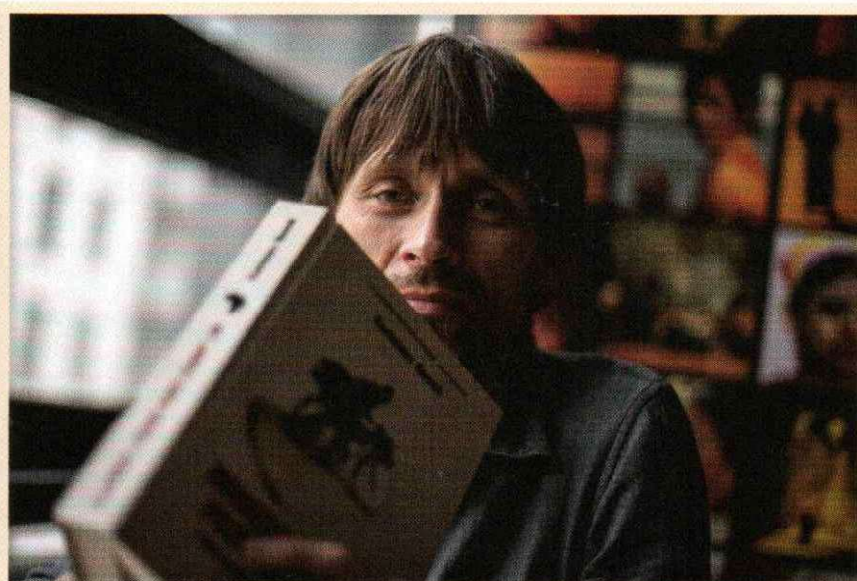
À l'atelier de l'association Łazęga Poznańska, on peut voir des collections de vieux appareils photo. Certains ne fonctionnent plus, sont « iconiques » mais d'autres, en état de marche, sont utilisés dans les ateliers de photographie analogique. M. Krajewski dit :

"La renaissance de la photographie analogique, malgré des coûts élevés, implique un exercice d'attention dans l'observation du monde. Elle exige de la réflexion, de la précision, et la capacité de regarder et de cadrer. Capacité qui disparaît peu à peu à l'ère des appareils numériques à prise de vue rapide. Sur 100 photos, il y en aura toujours une qui sera réussie :-). Kazimierz Nowak n'avait pas de telles possibilités. C'est pourquoi son travail inspire le plus grand respect. Chapeau Kazimierz !"

Grâce au projet lié à Kazimierz Nowak nous avons découvert qu'un Atelier aussi exceptionnel avec plein de choses insolites se trouve dans notre ville :-).

Nous remercions beaucoup Monsieur Krajewski pour le temps qu'il nous a consacré et pour cette conversation intéressante.

"Gdyby Kazimierz Nowak pojawił się w drzwiach tej sali, pokłoniłbym mu się nisko." (wywiad 11)

W dniu 19 stycznia 2023 roku wywiad z Panem Dominikiem Szmajdą, podróżnikiem, fotografem, współwydawcą książki "Rowerem i pieszo przez Czarny Łąd" Kazimierza Nowaka, jednym z liderów projektu podróżniczego

"Sztafeta Afryka Nowaka", organizatorem "prawdziwych" wypraw, i wreszcie absolwentem Marcinka :-), przeprowadziły w szkole Antonina Gąsiorowska i Aleksandra Łuczak. Był to ostatni wywiad w ramach projektu, a zarazem pierwszy (i ostatni) przeprowadzony na żywo w sali z uczniami klasy Galia 0 w obecności p. Anny Klinger.

Tosia i Ola przygotowały pytania dla naszego gościa. Poniżej umieszczamy ich relację z tego spotkania. Zachęcamy również do odsłuchania wywiadu nagranego i opracowanego przez Olę i umieszczonego pod linkiem na stronie Szkoły.

Pan Dominik fascynuje się postacią i przygodami Kazimierza Nowaka. Skąd u niego takie zainteresowanie tą osobą?

Kiedy zaczął pracować jako przedstawiciel firmy farmaceutycznej, zdarzało się, że czekając w poczekalniach przychodni i szpitali miał dużo czasu. Podczas takich przerw, sięgał po różne lektury, aż pewnego razu natrafił na pierwsze wydanie książki Nowaka, którą zaczął czytać z wielkim zainteresowaniem.

Po jej przeczytaniu doszedł do wniosku, że też chciałby przeżyć takie przygody. Zadałyśmy również pytania odnośnie projektu "Sztafeta Afryka Nowaka" (2009- 2011), w którym Pan Dominik brał udział. Była to duża grupa ludzi, która razem odtworzyła większość trasy Nowaka. Trasa była podzielona na jednomiesięczne etapy, co miesiąc uczestnicy się zmieniali. Jechali na rowerze, na koniu, szli piechotą. Celem tej wyprawy było upowszechnienie postaci Kazimierza Nowaka, zapoznanie innych osób z jego historią, zostawienie 87 tabliczek pamiątkowych z informacją na jego temat.

Podczas swoich podróży pan Szmajda zauważył, że tak naprawdę nie ma wielkich różnic między ludźmi i społeczeństwami. Ważne jest to, aby nie bać się zrobić pierwszego kroku. Trzeba się odważyć, żeby realizować swoje cele i marzenia. Taką też myśl pan Dominik chciałby przekazać wszystkim młodym osobom, które chciałyby podróżować, ale mają obawy. Nasz gość powiedział również, że życzy wszystkim choć jednej dłuższej podróży, takiego "szwendania się": "Dzięki temu, możemy lepiej poznać samych siebie". Zachęca również do jazdy rowerem, który daje wolność, pozwala na refleksję.

Kolejne pytanie dotyczyło planów na przyszłość. Oczywiście nadal jest ona związana z wyprawami i odkrywaniem świata. Pan Dominik ma jeszcze wiele miejsc, które chciałby zobaczyć, zwiedzić, poznać. Z odpowiedzi Pana Dominika dowiedziałyśmy się też, że po założeniu rodziny charakter wyjazdów się zmienił. Zdecydował się wtedy na krótsze wyprawy. Teraz organizuje wyprawy dla innych w miejsca, które sam chciałby zobaczyć. I jak mówi:

"w końcu z roweru przesiadłem się na packrafty". Jest to praca, którą pan Szmajda naprawdę lubi, docenia, bierze udział w publicznych pokazach. Czuje, że możliwość dzielenia się z innymi też ma swoją wartość. Swoją pracę nazywa pracą wymarzoną. Oczywiście podczas wypraw na łono natury można spotkać zwierzęta. Pan Dominik opowiedział nam trochę o zwierzętach afrykańskich - o krokodylach (które nie są aż takie groźne), o małpach (które uciekają i chowają się na drzewach) i o słońcach (jedno mrozące krew w żyłach spotkanie ze słońcem szczególnie utknęło mu w pamięci). Mając swoje doświadczenie podróżnicze w obecnych czasach,

Pan Dominik jest pełen podziwu dla wyczynu Nowaka, któremu pokłoniłby się nisko, gdyby pojawił się w naszej klasie.

Bardzo dziękujemy Panu Dominikowi za ten wywiad. Na pewno dużo się dowiedzieliśmy i poznaliśmy wszystko z innej strony niż zwykle. Upewniliśmy się również, że wybór języka francuskiego w "Marcinku" to była dobra decyzja, gdyż jego znajomość przydaje się podczas wypraw po mniej turystycznych krajach afrykańskich. To była bardzo cenna i miła lekcja.

Przy okazji zachęcamy do śledzenia daty pojawienia się ostatniego, czwartego tomu "Listów z Afryki. Kochana Maryś!" wydawnictwa Sorus. Listy do żony są bardzo interesującym uzupełnieniem książki "Rowerem i pieszo przez Czarny Ląd".

Spotkanie z Panem Dominikiem miało miejsce w szkole. W książce Kazimierza Nowaka (rozdział "Sudan") możemy przeczytać następujące słowa na temat roli jego nauczyciela geografii :

"Pokochałem te noce rozbrzmiewające tajemniczym rozhoworem sawanny, tę samotnię, o której marzyłem niegdyś, przesiadując za biurkiem. Gdy byłem jeszcze chłopcem, z wrażenia nie mogłem usnąć po lekcji geografii, marzenie gnało moją wyobraźnię w te właśnie strony."

"Si Kazimierz Nowak apparaissait à la porte de cette salle, je m'inclinerais devant lui." (interview 11)

Le 19 janvier 2023, une interview de M. Dominik Szmajda, voyageur, photographe, co-éditeur du livre "Across The Dark Continent. Bicycle Diaries from Africa 1931 - 1936" de Nowak, l'un des leaders du projet de voyage "Sztafeta Afryka Nowaka", organisateur de "vraies" expéditions, et enfin ancien élève de Marcinek :-), a été réalisée à l'école par Antonina Gąsiorowska et Aleksandra Łuczak. Il s'agissait de la dernière interview dans le cadre du projet et en même temps de la première (et de la dernière) interview réalisée en direct dans la salle avec les élèves de la classe Galia 0 en présence de Mme Anna Klinger. Tosia et Ola ont préparé des questions pour notre invité. Vous trouverez ci-dessous leur compte rendu de la rencontre. Nous vous invitons aussi à écouter la version audio de notre interview enregistrée sous le lien qui se trouve sur le site d'école.

Dominik Szmajda est fasciné par le personnage et les aventures de Kazimierz Nowak. Pourquoi s'intéresse-t-il tant à cette personne ? Lorsqu'il a commencé à travailler comme représentant d'une société pharmaceutique, il passait beaucoup de temps dans les salles

d'attente des cliniques et des hôpitaux. Pendant ces pauses, il cherchait divers livres, jusqu'à ce qu'il tombe un jour sur la première édition du livre de Nowak. Après l'avoir lu, il a réalisé qu'il aimerait aussi vivre de telles aventures.

Nous avons également posé des questions sur le projet "Sztafeta Afryka Nowaka" ("Relais Afrique de Nowak") 2009-2011, auquel notre invité a participé. L'itinéraire était divisé en étapes d'un mois, les participants changeant chaque mois. Ils ont fait du vélo, sont montés à cheval et ont marché. Le but de cette expédition était de populariser le personnage de Kazimierz Nowak, de faire connaître son histoire, de laisser 87 plaques commémoratives avec des informations sur lui.

Au cours de ses voyages, M. Szmajda a constaté qu'il n'y avait pas vraiment de grandes différences entre les personnes et les sociétés. L'important est de ne pas avoir peur de faire le premier pas, de poursuivre ses objectifs et ses rêves. C'est aussi cette idée-là que Dominik Szmajda aimerait transmettre à tous les jeunes qui aimeraient voyager, mais qui ont des craintes. Notre invité a également déclaré qu'il souhaitait à tout le monde au moins UN long voyage dans la vie, une sorte "d'errance": "Grâce à cela, nous pouvons apprendre à mieux nous connaître". Il encourage également à faire du vélo, qui donne de la liberté et permet de réfléchir.

La question suivante portait sur ses projets d'avenir. Bien sûr, ils sont toujours liés aux expéditions et à l'exploration du monde. Il existe encore de nombreux endroits qu'il aimerait voir, visiter et explorer. Les réponses de notre invité nous ont également appris qu'après avoir fondé une famille, la nature de ses voyages a changé. Il a décidé de faire des voyages plus courts. Aujourd'hui, il organise des voyages pour d'autres personnes dans des endroits qu'il aimerait lui-même voir. Et comme il le dit : "J'ai finalement abandonné la bicyclette au profit du raft". C'est un travail que D. Szmajda aime beaucoup, qu'il apprécie. Il participe à des manifestations publiques pour pouvoir partager avec les autres ce qui a aussi de la valeur. Pour lui, le travail qu'il fait c'est un travail de rêve. Bien sûr, vous pouvez rencontrer des animaux lors des expéditions dans la nature. Dominik nous a parlé des animaux africains, des crocodiles (qui ne sont pas si dangereux que ça), des singes (qui courent et se cachent dans les arbres) et des éléphants (il se souvient notamment d'une rencontre glaciale avec un éléphant). Avec son expérience du voyage de nos jours, notre invité est plein d'admiration pour l'exploit de Nowak, devant lequel il s'inclinerait bien bas s'il apparaissait dans notre classe....

Un grand merci à M. Dominik pour cette interview. Nous avons certainement appris beaucoup de choses et avons appris à tout connaître d'un point de vue différent que celui habituel. Nous nous sommes également assurés que c'était une bonne décision de choisir le français à Marcinek, car le connaître s'avère utile lors de voyages dans des pays africains moins touristiques. C'était une leçon très précieuse et agréable.

Pour terminer, nous vous encourageons à garder un œil sur la date de parution du dernier, quatrième volume des "Lettres d'Afrique". Chère Marys !" des éditions Sorus. Les lettres de Kazimierz à sa femme Maria ("Maryś" en est un diminutif) constituent un complément très intéressant au livre "Across The Dark Continent. Bicycle Diaries from Africa 1931 - 1936" (qui sait, peut-être un jour il sera traduit en français - "A vélo et à pied à travers le Continent Noir").

La rencontre avec Dominik Szmajda a eu lieu à l'école. Dans le livre de Kazimierz Nowak (chapitre « Soudan ») nous pouvons lire les paroles ci-dessous sur le rôle de son enseignant de géographie :

« Je suis tombé amoureux de ces nuits où résonne la conversation mystérieuse de la savane, de cette solitude dont je rêvais autrefois, assis derrière un bureau. Quand j'étais encore garçon, je n'arrivais pas à m'endormir après ma leçon de géographie, le rêve précipitant mon imagination vers ces mêmes contrées. »

Trochę Afryki w Poznaniu

W dniu 10 listopada 2022 trzy uczennice z klasy Galia 2, Nikola Berndt, Nel Roszyk i Amelia Tylska z p. profesor A. Klinger miały niezwykłą okazję nałożenia sukienek afrykańskich w "Afrosalonie Claudine" przy ul. Śniadeckich 6A.

Na miejscu okazało się, że sukienki możemy przymierzyć w towarzystwie przesympatycznych dziewczyn, które zgodziły się na wspólne zdjęcie ! Nałożyłyśmy piękne kolorowe sukienki prosto z Afryki, chusty na głowę i współczesną sukienkę, respektującą modę afrykańską, uszytą przez Julię, absolwentkę Marcinka! To było popołudnie!

Może następnym razem odważymy się na warkoczyki afrykańskie? Nel napisała w ewaluacji projektu: "Najbardziej zapadło mi w pamięć przymierzanie sukienek oraz tradycyjnych strojów afrykańskich. Było to dla mnie coś zupełnie nowego oraz fascynującego."

Nie był to koniec afrykańskich niespodzianek w Poznaniu. Muzycy klasy Lex 1 sprawili nam przyjemność nagrywając dla nas rytmy afrykańskie (dziękujemy Panu Wojciechowi Wojdyło za zorganizowanie nagrania audio na stronie Szkoły).

Ngabo, syn Pani Claudine Diatta zagrał specjalnie na potrzeby naszego projektu na tam-tamie, tradycyjnym bębnie afrykańskim.

<https://youtu.be/3VDPpOHvInM>

A pewna znajoma Francuzka tak skomentowała to wykonanie:

"Słucham Ngabo z Poznania, patrzę na jego piękne ręce na bębnie. Próbuję przetłumaczyć sobie, co chce nam powiedzieć... Kazika już nie ma, więc teraz Afryka, którą tak kochał przychodzi do nas. Jak bardzo by mu się to podobało... Może tego słucha?..."

Cieszymy się bardzo, że rodzina Diatta mieszka w naszym mieście :-).

A Panią Claudine Diatta mieliśmy już przyjemność posłuchać na TEDx MarcinekSchool w 2018 roku podczas bardzo poruszającej prelekcji : Fryzura afrykańska: kultura, tradycja i nowoczesność.

A tak na temat mody afrykańskiej pisał blisko sto lat temu nasz Kazimierz Nowak (rozdział "Francuska Afryka Równikowa") :

"Radość moja tym większa, że w składzikach w mijanych po drodze osiedlach kupcy nie handlują żywnością. Mają oni jedynie ulubione przez Murzynów towary, do których należą jedwabne koszule, kaski, okulary, parasole, paciorkowa biżuteria, jaskrawe perkale, wzorzyste chusty na głowę czy baskijskie berety. W ogóle zabawna jest tutejsza murzyńska moda. Spodnie muszą być dłuższe od nóg, nogawki szerokie, koszule jedwabne: żółte, fioletowe, czerwone, błękitne lub białe, muszą mieć ponadto koniecznie kieszonkę. Każda wioska ma odrębne upodobania, tak odmienne, że kupcy muszą się nieraz mocno spocić, by dogodzić tym różnorodnym gustom."

Un peu d'Afrique à Poznań

Le 10 novembre 2022, trois élèves de la classe Galia 2, Nikola Berndt, Nel Roszyk et Amelia Tylska, accompagnées de Mme A. Klinger, ont eu l'occasion inhabituelle d'enfiler des robes africaines à "Afrosalon Claudine", situé au 6A, rue Śniadeckich. Sur place, il s'est avéré que nous pouvions essayer les robes en compagnie de filles super sympas qui ont accepté de prendre une photo ensemble ! Nous avons porté de belles robes colorées venues tout droit d'Afrique, des turbans et une robe contemporaine respectant la mode africaine, cousue par Julia, une ancienne élève de Marcinek !

La prochaine fois, nous oserons peut-être nous faire faire les tresses africaines ? Nel a écrit dans l'évaluation du projet que : "La chose la plus mémorable pour moi a été d'essayer des robes et des costumes traditionnels africains. C'était quelque chose de complètement nouveau et de fascinant pour moi".

Les surprises africaines à Poznań ne se sont pas arrêtées là. Les musiciens de la classe Lex 1 nous ont fait le plaisir d'enregistrer des rythmes africains (merci à M. Wojciech Wojdyło pour l'organisation de l'enregistrement).

Ngabo, le fils de Mme Claudine Diatta, a joué du tam-tam (tambour traditionnel africain) spécialement pour notre projet. Une amie française l'a commenté ainsi :

"J'écoute Ngabo de Poznań, je regarde ses mains si belles sur le tambour. J'essaie de traduire ce qu'il nous dit... Kazik n'est plus là, alors c'est maintenant l'Afrique qu'il a tant aimée qui vient à nous. Comme ça lui aurait plu... Peut-être qu'il l'entend ?..."

Un grand merci à la famille Diatta pour sa présence à Poznan :-)

C'est ainsi que notre Kazimierz Nowak écrivait sur la mode africaine il y a près d'un siècle (chapitre "Afrique équatoriale française") :

"Ma joie est d'autant plus grande qu'il n'y a pas de commerçants de denrées alimentaires dans les entrepôts des lotissements que je croise sur le chemin. Ils n'ont que les articles préférés des Noirs, à savoir les chemises en soie, les casques, les lunettes, les parapluies, les bijoux en perles, les percales brillantes, les foulards imprimés ou les bérets basques. En général, la mode africaine locale est amusante. Les pantalons doivent être plus longs que les jambes, les jambes de pantalon sont vastes, les chemises sont en soie : jaune, violette, rouge, bleue ou blanche, et elles doivent avoir une poche. Chaque village a ses propres goûts, si différents que les marchands doivent parfois travailler dur pour satisfaire ces goûts si différents."

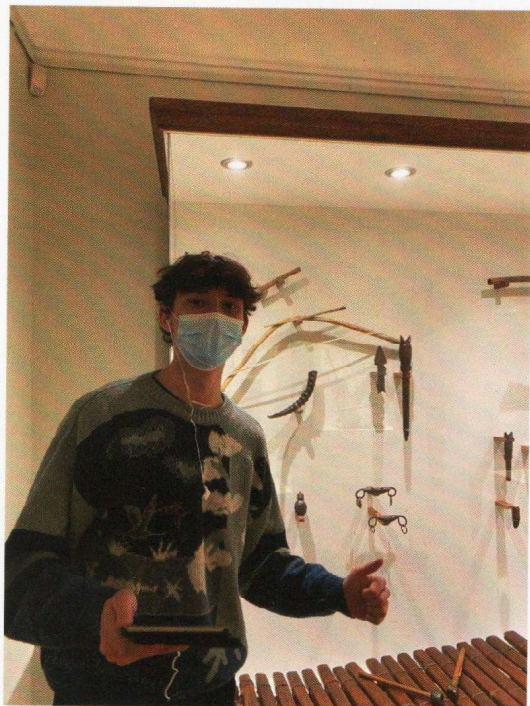
Wizyta w Ogrodzie Botanicznym i w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu

W maju 2022 roku uczennice klasy Sigma 3 wybrały się na poszukiwania afrykańskiej akacji do naszego poznańskiego Botanika (Karolina Janas i Karolina Karpińska). Magda Matyla poszła na wystawę "Odkrywanie Afryki" w Muzeum Archeologicznym.

Relacje z wizyt i filmik z Botanika będzie można przeczytać i obejrzeć w wersji elektronicznej projektu.

Wizyta w Muzeum Instrumentów Muzycznych w Poznaniu - 24 lutego 2022

Cześć Wszystkim! Dzisiaj z Szymonem wybraliśmy się do Muzeum Instrumentów Muzycznych na Starym Rynku. Jest to trzecie co do wielkości muzeum tego rodzaju w Europie. Przesyłamy parę zdjęć instrumentów z Afryki.

Niestety nie było ich zbyt dużo i nie dało się ich posłuchać. Instrumenty z odległych kontynentów stanowią tylko małą część zbiorów muzeum. Zachęcamy was jednak do odwiedzenia tego miejsca! Pozdrawiamy!

Szymon Sidorowicz i Jan Witczak z Medicusa 2

1. KANKARMA
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1462

2. UEME
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1459

3. TAKIOTA / DITABI
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1458

4. TAYETA
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1464

5. NEMAMBYR
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1461

6. UANKID
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1463

7. BYLI
N.N., XX w., Burkina Faso
MNP I 1460

1. SANSA
author unknown, 19/20th c., Cameroon
MNP I 136

2. DRUM
author unknown, 1st half of 20th c., Cameroon
MNP I 152

3. DOUBLE BELL
Author unknown, 19/20th c., Cameroon
MNP I 33

4. BRZEKADŁA
Author unknown, 19/20th c., Cameroon
MNP I 338

5. EDIBU (dzwonek)
N.N., I poł. XX w., Kamerun
MNP I 32

6. KUNDA (grzechotka)
N.N., I poł. XX w., Kamerun
MNP I 13

7. GRZECHOTKA KOSZYKOWA
N.N., XIX/XX w., Kamerun
MNP I 31

8. JUJU (grzechotka)
N.N., I poł. XX w., Kamerun
MNP I 133

9. BEBEN
N.N., I poł. XX w., Kamerun
MNP I 151

Kolejne tematy ciekawie opracowane przez uczennice (zwierzęta, roślinność Afryki i wizyta w Palmiarni) zostaną przedstawione poniżej tylko w tłumaczeniu na język francuski. Jakość przesłanych dokumentów PDF (zamienionych na zdjęcia) będzie na pewno lepsza w wersji mapy cyfrowej .

D'autres thèmes intéressants décrits par les élèves (animaux, végétation de l'Afrique et visite de la Palmeraie) ne seront présentés que dans la traduction française.

La qualité des documents PDF (convertis en photos) sera certainement meilleure dans la version de la carte numérique.

Zwierzęta Afryki i wizyta w Zoo w Poznaniu **Les animaux d'Afrique et la visite au Zoo de Poznań**

Le document a été préparé en polonais par Magda Sarbak de la classe Vita 2, en se basant sur Wikipedia et d'autres sites internet. Il est traduit par Alicja Makszyńska, étudiante en Philologie romane à l'Université Adam Mickiewicz de Poznań.

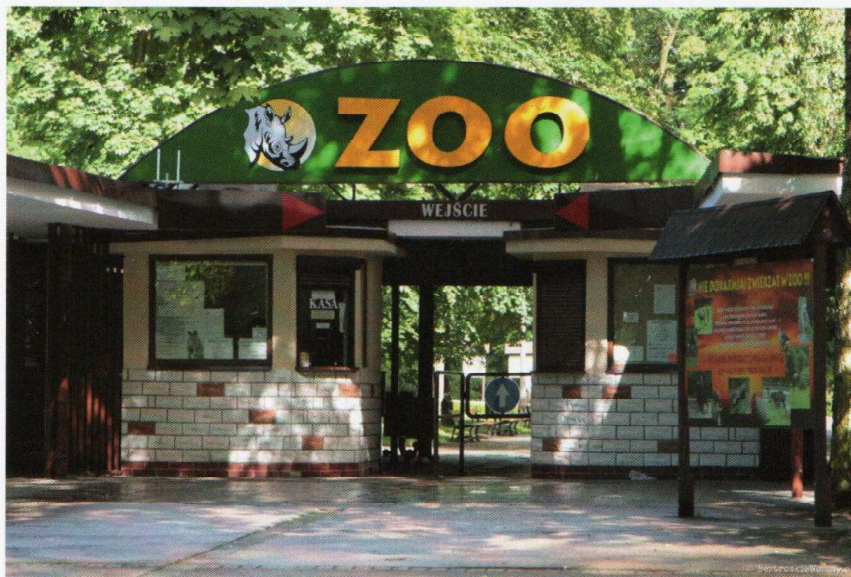

1. L'éléphant de savane d'Afrique
 - c'est le plus grand animal terrestre aujourd'hui vivant en troupeau, il habite la savane et les forêts africaines
 - l'éléphant d'Afrique vit en zone subsaharienne, principalement en Afrique centrale (du nord du Cameroun et du sud du Tchad au Soudan du Sud), en Afrique de l'Est de l'Éthiopie et l'Érythrée, au Kenya et en Tanzanie, et enfin au Sud du continent, (en Angola, Zambie, Malawi, Mozambique, Zimbabwe, Namibie, Botswana, Eswatini et Afrique du Sud)
 - les éléphants utilisent leurs trompes pour respirer, renifler, boire et se doucher, ainsi que pour ramasser leur nourriture et atteindre des branches d'arbres en hauteur les éléphants sont uniquement herbivores, ils consomment une variété d'herbes, de feuilles, de petites branches et de rameaux ainsi que des fruits

- les éléphants meurent le plus souvent de faim à 70 ans en raison de la perte de toutes leurs dents, cela les empêche de continuer à se nourrir
- les éléphants atteignent la maturité sexuelle à l'âge de 14-15 ans
- l'éléphant d'Afrique est une espèce en voie de disparition, les animaux sont menacés par les dommages environnementaux et le braconnage, ils sont souvent tués pour l'ivoire et le cuir

2. Le rhinocéros blanc

- c'est le plus grand rhinocéros vivant aujourd'hui, il a deux cornes
- à l'état naturel de la vie sauvage, le rhinocéros blanc peut vivre jusqu'à 40 ans
- les rhinocéros peuvent courir à une vitesse de 45 km / h
- après de nombreuses années de protection, la population de l'espèce a atteint plus de 20 000 individus fin 2010
- le rhinocéros blanc se trouve principalement en République démocratique du Congo, en Namibie, en Afrique du Sud, au Botswana, en Zambie et au Kenya
- les rhinocéros passent la majeure partie de la journée cachés à l'ombre pour éviter la surchauffe de leur corps, ils sont plus actifs le soir et tôt le matin, ils se nourrissent d'herbe, mais aussi de branches d'arbres, de chardons et d'arbustes

3. L'hippopotame amphibie

- pendant la journée, les hippopotames restent le plus souvent dans l'eau, ils sont actifs uniquement au crépuscule et la nuit, puis ils broutent l'herbe dans les prés près de l'eau, ils mangent aussi des plantes aquatiques, les hippopotames se trouvent aujourd'hui dans les rivières et les lacs de l'Ouganda, du Soudan, de Somalie, du Kenya, de la partie nord de la République démocratique du Congo et de l'Éthiopie, à l'ouest du Ghana jusqu'en Gambie, ainsi qu'en Afrique du Sud (Botswana, Afrique du Sud, Zimbabwe, Zambie)
- des populations distinctes existent en Tanzanie et au Mozambique
- les hippopotames femelles atteignent la maturité sexuelle à l'âge de 5 à 6 ans et la gestation dure 8 mois, les hippopotames adultes se montrent agressifs envers les crocodiles, qui vivent souvent près des mêmes lacs et rivières que les hippopotames, cela se produit surtout lorsque de jeunes hippopotames sont présents

- les hippopotames ont une apparence particulière : corps en forme de tonneau, absence de poils, pattes courtes, grosse tête et taille considérable
- la population est estimée entre 125.000 et 150.000 individus à l'état sauvage, ils sont cependant menacés par les braconniers et le rétrécissement de leurs zones d'habitat naturel

4. Le buffle d'Afrique

- il est présent de la savane ouverte aux forêts tropicales les plus denses, dans des pays tels que le Soudan, la Zambie, le Zimbabwe, la Namibie, le Botswana, le Mozambique, l'Afrique du Sud, le Kenya et la Tanzanie
- le poil de buffle fonce avec l'âge, finalement, il devient brun foncé, presque noir, pendant la saison sèche, les troupeaux de buffles comptant jusqu'à 2 000 individus sont divisés en petits groupes
- en raison de la chaleur, ils prennent souvent des bains de boue puis se frottent contre l'écorce des arbres pour se débarrasser de la couche de boue séchée
- ils se nourrissent de différentes espèces de graminées, ils sont également friands de tubercules, en forêt, ils grignotent les feuilles, les bourgeons et les pousses
- ils ont besoin d'un accès constant à l'eau, un individu adulte a besoin de 30 litres d'eau par jour, et même de 40 litres en période de sécheresse, ils se nourrissent la nuit et pendant les heures les moins chaudes de la journée
- le buffle est réputé être un des animaux les plus dangereux d'Afrique, grâce à ses cornes, ses charges sont meurtrières, même contre des lions !

5. Le lion d'Afrique

- contrairement à son appellation populaire de "roi de la jungle", le lion est un animal des plaines ouvertes, on le trouve dans toute l'Afrique, principalement sub-saharienne, à l'exception des zones désertiques et des forêts équatoriales, ainsi que dans des zones de brousses semi-arides ou même en montagne
- dans les monts de Bale en Ethiopie, des lions vivent à 4 240 mètres d'altitude
- en Afrique du Sud, ils ont été exterminés, à l'exception de ceux protégés dans les parcs nationaux de Kruger et Kalahari Gemsbok
- les lions sont des carnivores qui chassent principalement les ongulés tels que les antilopes, les zèbres, les gazelles, les buffles d'Afrique, les girafes et les phacochères, et parfois des mammifères plus jeunes et plus gros tels que les éléphants, les hippopotames et les rhinocéros
- les bébés lions naissent aveugles, leurs yeux s'ouvrent entre le 3ème et le 11ème jour, les dents permanentes d'un lion commencent à percer les gencives à l'âge de 3 mois et continuent à se développer jusqu'à l'âge de 13 à 15 mois !
- le nombre de lions est passé au cours des 25 dernières années d'environ 100 000 à environ 25.000 individus

6. Le babouin

- les babouins habitent les forêts et les prairies ouvertes d'Afrique au sud du Sahara et dans quelques zones montagneuses de ce désert, ils mènent un mode de vie terrestre et grégaire
- les babouins ont un museau allongé, des yeux rapprochés, des mâchoires fortes et une queue courte, ils mangent presque tout, mais surtout de l'herbe, des feuilles, des fruits, des noix, des graines, des racines, des tubercules et des fleurs. Ils ne dédaignent pas non plus les invertébrés, les jeunes oiseaux, de petits mammifères, et même de jeunes gazelles

7. Le phacochère commun

- il est présent dans les zones forestières et dans les savanes de l'Afrique sub-saharienne
des recherches ont prouvé que la viande de phacochère est une source de protéines propre à la consommation humaine et dont on peut faire la promotion pour ses importantes propriétés nutritionnelles, cette caractéristique explique pourquoi la viande de phacochère est consommée sur le continent africain, il peut être commandé dans de certains restaurants en Afrique où il est utilisé comme attraction pour touristes

- pour faire face aux températures élevées, les phacochères se roulent souvent dans la boue, mais pour s'adapter aux températures plus fraîches, ils se rassemblent en groupe

8. Le zèbre des plaines

- on les trouve dans les savanes, du sud de l'Ethiopie jusqu'à l'est de l'Afrique du Sud, les animaux sont herbivores

- depuis 2016, le zèbre des savanes est considéré comme une espèce menacée d'extinction, les zèbres atteignent leur maturité sexuelle à l'âge de quatre ans

9. La girafe

- on trouve des girafes du Tchad, au nord, à l'Afrique du Sud, au sud, et du Niger, à l'ouest, à la Somalie, à l'est, l'animal habite généralement les savanes et les forêts ouvertes

- la principale source de nourriture de la girafe sont les feuilles d'acacia, qui poussent à une hauteur inaccessible à la plupart des herbivores

- les girafes mâles utilisent leur cou au combat, ce comportement est appelé « necking », il sert à établir la domination, les mâles qui parviennent à gagner un combat au cou ont un plus grand succès reproducteur

Au Zoo de Poznań on peut voir, entre autres, les animaux d'Afrique ci-dessous :

le rhinocéros blanc, le zèbre de Grévy, la girafe de Rothschild, l'éléphant de savane d'Afrique

Roślinność Afryki - roślinność sawanny

Végétation en Afrique - la végétation de savane

Le document a été préparé en polonais par Katarzyna Rucińska, Katarzyna Styzińska et Wiktoria Breś (V2), traduit par Julia Czajkowska, étudiante en Philologie romane à l'Université Adam Mickiewicz de Poznań

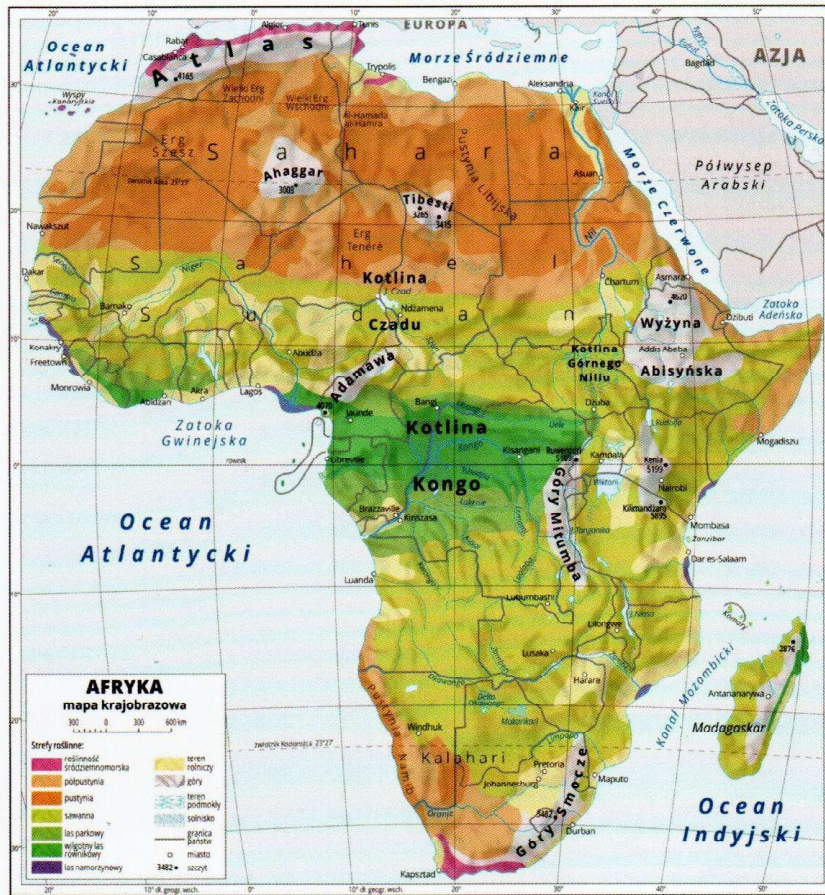
1. Baobab africain (*Adansonia digitata*) :

- caractéristique des savanes

- arbres aux troncs gigantesques (jusqu'à 40 m de circonférence), accumulant de l'eau (jusqu'à 120 000 litres) et perdant leurs feuilles pendant la sécheresse hivernale, ce qui s'explique par la réduction de la surface d'évaporation de l'eau

- ses fleurs sont pollinisées par les chauves-souris, elles s'ouvrent la nuit, quand les températures sont plus basses

- présent en Afrique tropicale et subtropicale (dans la partie centrale du continent)

2. Acacia (Acacia) :

- en Afrique (savane), l'acacia du Sénégal (Acacia senegal) et l'acacia d'Arabie (Acacia Arabica)
- un petit arbre ou arbuste (jusqu'à 5 m de hauteur), une couronne étalée en forme d'un parapluie
- les épines d'acacia remplacent les feuilles et limitent ainsi l'évaporation de l'eau par les feuilles, qui ont une surface beaucoup plus grande que les épines
- la plante s'est adaptée à l'aridité du climat en remplaçant ses feuilles par des épines en période sécheresse et par un système racinaire très développé, ainsi qu'une petite hauteur

3. Le mil à chandelle (Pennisetum glaucum) :

- plante annuelle, une herbe résistante à la sécheresse, atteignant jusqu'à 3 m de hauteur
- l'herbe à la pousse la plus rapide du monde
- feuilles jusqu'à 1 m de long
- résistante à la sécheresse car elle n'a pas besoin de grandes quantités d'eau

4. Palmier (Hyphaene Gaertn) :

- zones sèches (déserts ou savanes), lieux à niveaux d'eau relativement élevés - vallées de rivières, oasis
- des fleurs pollinisées par les abeilles
- de petites tailles, jusqu'à 18m de hauteur

Wycieczka do Palmiarni w Poznaniu Une excursion à la Palmeraie de Poznań

Le document a été rédigé en polonais par Katarzyna Rucińska qui a également pris les photos (certaines photos viennent d'Internet). Il a été traduit par Natalia Chmielewska, étudiante en Philologie romane à l'Université Adam Mickiewicz de Poznań.

Le mardi 7 juin 2022, nous sommes allées, avec Kasia Styzińska, à la Palmeraie (le billet à tarif réduit a coûté 12 zlotys). Nous avons vraiment apprécié le fait qu'il y ait une zone différente pour chaque section et donc une végétation différente. Pendant notre excursion, nous avons été particulièrement intéressées par les espèces qui poussent en Afrique. Nous sommes arrivées à photographier quelques-unes de ces incroyables plantes africaines, mais malheureusement, la plupart d'entre elles avaient une taille énorme et il était difficile d'en prendre des photos (les photos affichées ici ont été trouvées sur Internet). Nous avons beaucoup apprécié cette sortie et nous y retournerons certainement. Nous recommandons de voir la Palmeraie de Poznan aux personnes qui s'intéressent aux plantes et aussi à tous ceux qui ont envie de faire un petit voyage à travers la flore du monde. Dans la Palmeraie, on peut également voir de nombreuses espèces de poissons, ainsi que des perroquets et des lézards.

1. L'Éléis de Guinée

- de la famille des Arécacées, appelé aussi palmier à huile, il pousse en Afrique tropicale et à Madagascar

2. L'arbre bombardier

- de la famille des Euphorbiacées, origine - l'Afrique tropicale, la plante produit une sève laiteuse qui, si elle est touchée par l'homme, cause une irritation de la peau, et la sève, après être entrée en contact avec les yeux, peut même provoquer la cécité

3. Cacaoyer

- la famille des Sterculiacées, origine - les forêts tropicales humides d'Amérique du Sud et d'Amérique Centrale, aujourd'hui, l'Afrique possède les plus grandes surfaces cultivées de cacaoyers

4. L'arbre du voyageur

- la famille des Strelitziacées, origine - Madagascar, il peut être cultivé dans d'autres endroits au climat tropical

5. Le caféier d'Arabie

- la famille des Rubiacées, aussi appelé café arabica ou le caféier, origine - Éthiopie, Mozambique et la région des Grands Lacs africains

6. Gossypium - le coton

- la famille des Malvacées (consistant en une quarantaine d'espèces d'arbustes, d'arbres ou de plantes herbacées), à l'état sauvage ils se trouvent dans les zones peu arrosées de tous les continents, à l'exception de l'Australie et de l'Antarctique, 5 espèces sont utilisées pour la production de tissus, c'est la plante à fibres la plus importante qui fournit 70% de la consommation annuelle mondiale de tissus d'habillement et qui est utilisée depuis plusieurs milliers d'années

7. Adenia globosa

- une espèce de plante à fleurs de la famille des fruits de la passion (Passifloracées). origine - l'Afrique tropicale (Éthiopie, Kenya, Somalie et Tanzanie)

8. Faucaria tuberculosa

- Faucaria est un genre botanique d'environ 33 espèces de plantes succulentes tropicales à fleurs de la famille des Aizoacées, le nom vient du mot latin « fauces » en raison de l'apparence des feuilles, origine - la province du Cap en Afrique du Sud et le désert du Karoo

9. Baobab

- de la famille des Bombacacées, il existe de huit espèces (dont six espèces endémiques de Madagascar), l'un d'eux, le baobab africain (*Adansonia digitata*), pousse dans toute l'Afrique, sauf au nord et au sud du continent

10. Pachypodium namaquanum

11. Mondaenium elegans

12. Pachypodium lamerei

13. Le Palmier de Bismarck

- espèce du genre *Bismarckia*, origine : Madagascar (rare), largement cultivée comme plante ornementale

14. *Kigelia africana* - l'arbre à saucisses

- plus connu sous le nom d'arbre à saucisses, espèce du genre *Kigelia*, origine - l'Afrique tropicale

15. *Phoenix sylvestris*

- de la famille des Arécacées, origine - Inde, Népal, cultivé dans de nombreuses régions du monde

16. *Macrozamia moorei*

17. *Mimosa odorant* (*Vachellia Karoo*)

- connu comme épine douce, acacia commun, épine karoo ou gomme du Cap, origine - l'Afrique du Sud (du sud de l'Angola à l'est du Mozambique et au sud de l'Afrique du Sud)

18. Le palmiste bouteille

19. *Phoenix dactylifera*

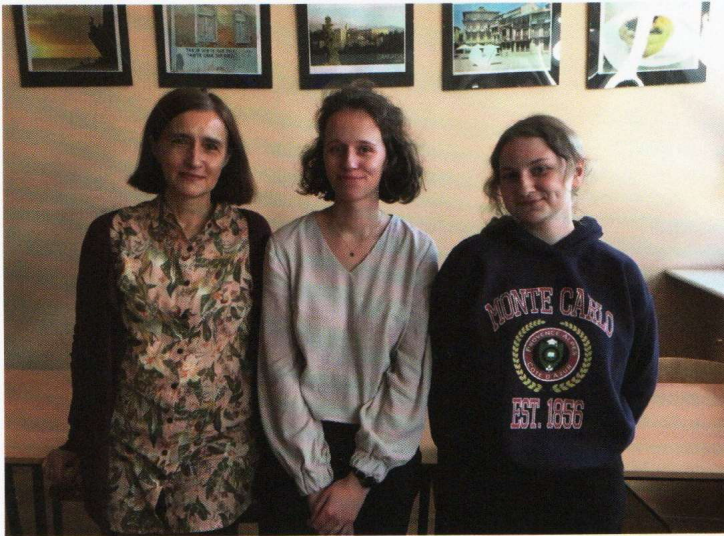
- le dattier ou le palmier-dattier, de la famille des Arécacées

20. Figuier

- également appelé figuier commun ou figuier comestible, de la famille des Moracées

21. De nombreuses espèces de cactus

Voilà. La liste de la Palmeraie de Poznań avec les plantes africaines photographiées par Katarzyna Rucińska est terminée. Merci les deux Kasia de la classe Vita 2.

Et voilà. Palmiarnia była ostatnim etapem naszej afrykańskiej podróży.

Dziękujemy studentkom UAM Alicji Makszyńskiej, Julii Czajkowskiej, Julii Marszałek, Karolinie Twardowskiej, Natalii Chmielewskiej za tłumaczenie i gotowość do współpracy.

Et voilà. La Palmeraie a été la dernière étape de notre voyage en Afrique. Nous tenons à remercier les étudiantes Alicja M., Julia C., Julia M., Karolina T. et Natalia C. pour leur traduction et leur volonté de coopérer.

W projekcie nie chodziło o streszczenie książek Kazimierza Nowaka ani o przeklejanie zdjęć, ale o inspirację do poznawania świata. Do lektury książek Kazika gorąco zachęcamy. Pani Elżbieta Sanou powiedziała, że reportaże Nowaka to była jej "miłość od pierwszego przeczytania" .

Notre objectif n'était pas de résumer les livres de Kazimierz Nowak ni de copier ses photos, mais de ressentir une inspiration pour explorer le monde. Nous encourageons vivement tout le monde à lire les livres de Kazik. Mme Elżbieta Sanou a déclaré que les reportages de Nowak étaient pour elle "un coup de foudre dès la première lecture." :-)

Bibliografia

1. Nowak Kazimierz, Rowerem i pieszo przez Czarny Łąd. Listy z podróży afrykańskiej z lat 1931 - 1936, wydanie VII, opracował i wstępem opatrzył Łukasz Wierzbicki, Wydawnictwo Sorus, Poznań 2013.
2. Nowak Kazimierz, Across The Dark Continent. Bicycle Diaries from Africa 1931 - 1936, tłum. Ida Naruszewicz - Rodger, Wydawnictwo Sorus, Poznań 2017.
3. Nowak Kazimierz, Gliszewska Elżbieta, Przez Czarny Łąd. Album, Wiedza Powszechna, Warszawa 1962.
4. Nowak Kazimierz, Kochana Maryś! Listy z Afryki. Wydawnictwo Sorus, Poznań 2014.
5. Chciał iść i szedł [w:] W drodze, Błażyca K., Wydawnictwo Polskiej Prowincji Dominikanów, Poznań 2009, nr 01.
6. Fiedler Arkady, Motyle mojego życia, Wydawnictwo Poznańskie 1983.
7. Heintze Jerzy, Motyle Polski. Atlas, WSiP, Warszawa 1978.
8. Perkitny Tadeusz, Okrążmy świat raz jeszcze. Część I i II. Zysk i S-ka Wydawnictwo, Poznań 2009.

- artykuły znalezione w Internecie

- cytaty z książek Nowaka przetłumaczone przez Alicję Makszyńską z Instytutu Języków i Literatur Romańskich UAM w Poznaniu

- zdjęcia : użyczone od "Pattes du Renard" , innych rozmówców, a także zdjęcia w wolnym dostępie z internetu

Nagrody ufundowane przez :
Stowarzyszenie Wychowanków
Gimnazjum i Liceum im. Karola
Marcinkowskiego

colorland

CLD_30422660
x3_16

i przez Stowarzyszenie
Europa Języków i Kultur

Dodatek - opisy w języku polskim tematów opracowanych przez uczennice:

I. Wizyta w Ogrodzie Botanicznym w Poznaniu

Podczas weekendu majowego 2022 roku wybrałyśmy się do Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, mieszczącego się w dzielnicy Ogrody, w poszukiwaniu akacji afrykańskiej. Niestety okazało się, że drzewo jeśli w ogóle jest w ogrodzie, to znajduje się ono w szklarni, która nie jest dostępna dla zwiedzających.

Mimo to postanowiłyśmy krótko przedstawić niezwykłą historię tego drzewa. Pojawia się w Biblii. Dla wyznawców Judaizmu i Islamu symbolizuje życiodajne moce, przez stulecia wierzone w jej magiczne możliwości. Może być rośliną ozdobną, przemysłową, leczniczą, a i na tym nie kończą się jej liczne zastosowania. Akacja (acacia Mill.) – bo właśnie o niej mowa, to drzewo, o którym nie da się opowiedzieć w kilku zdaniach. Może mierzyć od 5 do 45 metrów wysokości i równie dobrze może mieć postać krzewu. Dostarcza pożądanego, twardego i solidnego drewna. Każdy z ponad 1300 gatunków akacji posiada swoje unikatowe właściwości.

Karolina Janas, Karolina Karpińska z Sigmy 3

[wizyta w botaniku.mp4](#)

II. Wystawa „Odkrywanie Afryki” w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu

Na początku maja 2022 roku wybrałam się na w/w wystawę, której tematem były badania profesora Lecha Krzyżaniaka. Była to wystawa z cyklu „Bliskie spotkania z ...”. Lech Krzyżaniak przez wiele lat był dyrektorem muzeum, w którym miała miejsce wystawa. Na początku swojej archeologicznej kariery profesor interesował się archeologią Wielkopolski, jednakże potem zainteresował się tematyką archeologii śródziemnomorskiej oraz dziejami starożytnego Egiptu. Potem przez wiele lat organizował oraz uczestniczył w wyprawach na tereny Egiptu, Sudanu i Algierii. Na wystawie można było zobaczyć tablice z informacjami o profesorze, a w gablotach – przedmioty odkryte podczas jego badań.

Magda Matyla, Sigma 3

III. ZWIERZĘTA AFRYKI i wizyta w Zoo

Tekst przygotowany przez Magdę Sarbak z Vity 2 na podst. wikipedii i in. stron internetowych

1. Słoń afrykański :

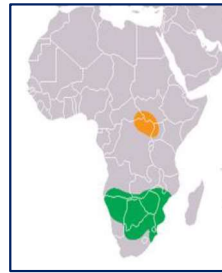
- największe współcześnie żyjące zwierzę lądowe
- zwierzę stadne, zamieszkuje afrykańską sawannę, lasy i stepy

- słoń afrykański występuje w Afryce Subsaharyjskiej, głównie w centralnej części Afryki (od północnego Kamerunu i południowego Czadu do Sudanu południowego), we wschodniej Afryce (w Etiopii i Erytrei), w Kenii, w Tanzanii i w części południowej kontynentu (w Angolii, Zambii, Malawi, Mozambiku, Zimbabwie, Namibii, Botswanie, Eswatini i w RPA)
- trąba służy do oddychania, wężania, picia i „kąpieli”, jak również do zbierania pożywienia i zrywania gałęzi z wyższych partii drzew
- słonie są wyłącznie roślinożerne, pożerają różnego rodzaju trawy, liście, mniejsze gałęzie i konary oraz owoce
- słonie najczęściej umierają śmiercią głodową w 70 roku życia z powodu straty wszystkich zębów, uniemożliwia im to dalsze pobieranie pokarmu
- słonie osiągają dojrzałość płciową w wieku 14–15 lat
- słoń afrykański to gatunek zagrożony wyginięciem, zwierzęta są zagrożone w wyniku niszczenia środowiska i kłusownictwa
- często są zabijane dla kości słoniowej oraz skór

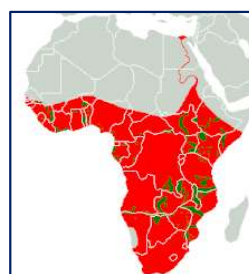
2. Nosorożec biały :

- jest to największy z żyjących obecnie nosorożców
- uzbrojony jest w dwa rogi
- na wolności nosorożce białe mogą żyć nawet do 40 lat
- mogą biec z prędkością 45 km/h
- po wielu latach ochrony populacja gatunku osiągnęła pod koniec 2010 roku liczebność ponad 20 000 osobników
- nosorożec biały występuje głównie na terenach Demokratycznej Republiki Konga, Namibii, Republiki Południowej Afryki, Botswany, Zambii i Kenii
- większość dnia nosorożce spędzają ukryte w cieniu, by nie przegrzewać organizmu
- najbardziej aktywne są pod wieczór i wczesnym rankiem
- żywią się trawą, ale zjadają również gałęzie drzew, osty i krzewy

3. Hipopotam nilowy :

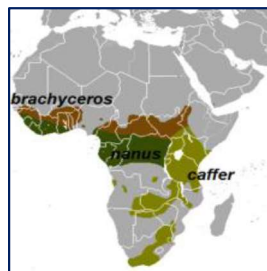
- w ciągu dnia najczęściej pozostają w wodzie; aktywne dopiero o zmierzchu i nocą, skubią wtedy trawę na łąkach w pobliżu wody, zjadają także rośliny wodne
- hipopotamy występują wspólnie w rzekach i jeziorach Ugandy, Sudanu, Somalii, Kenii, północnej części Demokratycznej Republiki Konga i Etiopii, na zachód na terytorium Ghany do Gambii, a także w Afryce Południowej: w Botswanie, RPA, Zimbabwie, Zambii
- oddzielne populacje egzystują w Tanzanii i Mozambiku
- samice hipopotamów osiągają dojrzałość płciową w wieku 5 do 6 lat, a ciąża trwa 8 miesięcy
- dorosłe hipopotamy wykazują agresję względem krokodyli, które często żyją w tych samych zbiornikach i rzekach co hipopotamy, zdarza się to zwłaszcza wtedy, gdy młode hipopotamy są w pobliżu
- hipopotamy mają charakterystyczny wygląd: beczkowaty tułów, brak owłosienia na ciele, krótkie nogi, dużą głowę i znaczne rozmiary
- populacja szacowana jest na 125-150 tys. osobników na wolności, jednak wciąż zagrażają im kłusownicy i utrata naturalnych siedlisk

4. Bawół afrykański :

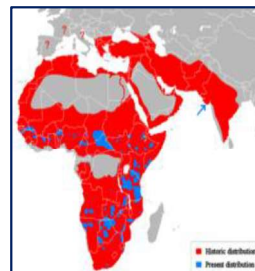
- występują od otwartej sawanny do gęsto porośniętych lasów tropikalnych, zasięg występowania obejmuje takie państwa jak: Sudan, Zambia, Zimbabwie, Namibia, Botswana, Mozambik, Południowa Afryka, Kenia i Tanzania
- sierść bawołów ciemnieje z wiekiem, w końcu staje się ciemnobrązowa, prawie czarna
- podczas pory suchej stada bawołów liczące nawet do 2000 osobników dzielą się na mniejsze grupy

- z powodu upałów często zażywają kąpiele błotnych, a potem ocierają się o korę drzew, żeby pozbyć się zaschniętej warstwy błota
- żywią się różnymi gatunkami traw, chętnie zjadają też bulwy, w lesie podgryzają liście, pąki i pędy
- potrzebują stałego dostępu do wody, dorosły osobnik potrzebuje dziennie 30 litrów wody, a w czasie suszy nawet 40
- żerują nocą i w chłodniejszych porach dnia
- bawół afrykański jest uważany za najbardziej niebezpieczne zwierzę afrykańskie, jego rogi mogą zadać śmiertelny cios nawet lwom !

5. Lew afrykański :

- na przekór popularnemu określeniu „król dżungli” lew jest zwierzęciem otwartych równin
- można go spotkać w całej Afryce, głównie subsaharyjskiej, z wyjątkiem terenów pustynnych i lasów równikowych, zasiedlają również tereny krzaczaste, górskie i półpustynne
- w górach Bale w Etiopii populacja lwów żyje na wysokości 4240 m n.p.m
- w Afryce Południowej zostały wytępione, z wyjątkiem osobników chronionych w parkach narodowych Krugera i Kalahari Gemsbok
- lwy są mięsożercami polującymi głównie na ssaki kopytne, jak antylopy, zebry, gazy, bawoły afrykańskie, żyrafy i guźce zwyczajne oraz sporadycznie młode większych ssaków, takich jak słonie, hipopotamy czy nosorożce
- małe lwy rodzą się ślepe, ich oczy otwierają się około 3–11 dnia, stałe zęby pojawiają się w wieku 3 miesięcy i rozwijają się do 13-15 miesiąca życia
- liczba lwów zmniejszyła się przez ostatnie 25 lat z ok. 100 tys. do ok. 25 tys. osobników

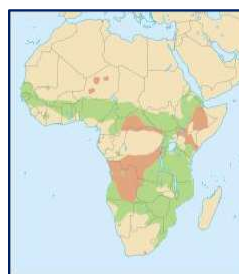
6. Pawian :

- pawiany zamieszkują otwarte tereny leśne i trawiaste Afryki na południe od Sahary i kilka terenów górskich tej pustyni
- prowadzą naziemny i stadny tryb życia
- pawiany mają wydłużony pysk, oczy położone blisko siebie, silne szczęki i krótki ogon
- zjadają prawie wszystko, ale szczególnie trawę, liście, owoce, orzechy, nasiona, korzenie, bulwy i kwiaty, nie pogardzą również bezkręgowcami, młodymi ptakami i małymi ssakami, a nawet młodymi gazelami

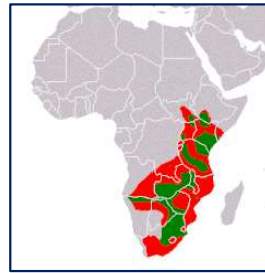
7. Guziec zwyczajny :

- występuje na terenach leśnych i na sawannie Afryki Subsaharyjskiej
- według wikipedii badania wskazują, że mięso guźców jest źródłem białka nadającego się do spożycia przez ludzi, co więcej może być ono promowane ze względu na ważne właściwości odżywcze, cecha ta sprawia że mięso z guźców jest spożywane na kontynencie afrykańskim, można zamówić je w wielu restauracjach w Afryce, gdzie wykorzystuje się to jako atrakcje dla turystów
- by poradzić sobie z wysoką temperaturą, guźce często tarzają się w błocie, natomiast w celu adaptacji do niskich temperatur zbierają się razem w grupę

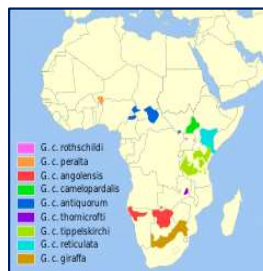
8. Zebra stepowa :

- występuje na sawannach i stepach w południowo-wschodniej Afryce, od południowej Etiopii do wschodniej Republiki Południowej Afryki
- roślinożerne, głównym pożywieniem są trawy
- od 2016 roku zebra stepowa jest uznawana za gatunek bliski zagrożenia wyginięciem
- zebry stepowe osiągają dojrzałość płciową w wieku do 4 lat

9. Żyrafa sawannowa :

- żyrafy występują od Czadu na północy do RPA na południu oraz od Nigru na zachodzie do Somalii na wschodzie
- zwierzę zasiedla zazwyczaj sawanny, tereny trawiaste i otwarte lesiste
- główne źródło pożywienia żyrafy to liście akacji, rosnące na wysokości niedostępnej dla większości roślinożerców
- samce żyraf wykorzystują swe szyje w walce, zachowanie to nosi nazwę *necking* i służy ono ustaleniu dominacji, samce, którym uda się wygrać w walce na szyje, osiągają większy sukces reprodukcyjny

W poznańskim Nowym Zoo można zobaczyć m.in. poniższe zwierzęta Afryki:

- nosorożec biały
- zebra Grevy'ego
- żyrafa Rothschilda
- słoń afrykański

IV. ROŚLINNOŚĆ AFRYKI- INFORMACJE OGÓLNE

Opracowane przez K. Rucińska, K. Styzińska, W. Breś

- Afrykę przecina równik oraz południk zerowy
- Afryka zaliczana jest do Starego Świata- znana w Starożytności
- Na północy kontynent od Europy oddziela Morze Śródziemne, a na północnym wschodzie od Azji – Morze Czerwone. Pozostałe wschodnie wybrzeża Afryki oblewa Ocean Indyjski, a całe zachodnie – Ocean Atlantycki

-Na powierzchni Ziemi występuje przestrzenne uporządkowanie elementów środowiska przyrodniczego, które zmieniają się wraz z szerokością geograficzną. Zjawisko to nazywa się strefowością geograficzną.

-Afryki – leżącej symetrycznie względem równika – można wykazać strefowość klimatyczną, roślinną i glebową oraz przedstawić wzajemne oddziaływania między elementami środowiska przyrodniczego.

-Strefowy układ klimatów w Afryce wpływa na strefowe ułożenie naturalnych zespołów (formacji) roślinnych, a także typów gleby.

-Składniki środowiska przyrodniczego występujące na pewnym obszarze oddziałują na siebie. Efektem jest powstanie w Afryce wyraźnie zaznaczających się krajobrazów, które zmieniają się w czasie – zgodnie z cyklami geograficznymi i astronomicznymi (pory roku), a także w wyniku oddziaływania naturalnych czynników żywiołowych (opady, susze); wspólnie również pod wpływem działalności człowieka (rolnictwo, górnictwo).

W strefie klimatu równikowego wilgotnego występuje wiecznie zielony, gęsty, wilgotny wielowarstwowy las będący najbujniejszą formacją roślinną na Ziemi. Wyróżnia się on wielką bioróżnorodnością gatunkową i ekosystemową. Szacuje się, że żyje w nim ok. 25 tys.

gatunków roślin, w tym ok. 3 tys. drzew. Las równikowy, nazywany także lasem deszczowym, składa się z kilku warstw roślinności wzajemnie się przenikających. Wysoka temperatura powietrza i duża wilgotność umożliwiają całoroczną wegetację roślin. Brak pór roku powoduje, że obok siebie występują rośliny tego samego gatunku, z których jedna dopiero kwitnie, a druga już owocuje. Cechą charakterystyczną drewna jest brak pierścieni przyrostów rocznych.

W strefie klimatu podrównikowego, w którym naprzemiennie występują pora deszczowa i sucha, charakterystyczną formacją roślinną jest sawanna. Obejmuje ona obszar na północ od lasu równikowego do równoleżnika 15°N i na południe do 18°S. Sawanna jest formacją roślinną zajmującą największy obszar w Afryce. W zależności od długości trwania pory wilgotnej i sumy opadu różni się ona składem gatunkowym roślinności. Dominującą roślinnością zawsze są trawy z pojedynczymi kępami drzew, głównie akacji o parasolowatych kształtach i baobabów. Im mniejsza ilość opadu, tym uboższa jest

roślinność. W obszarze o niskim opadzie, ok. 200-500 mm, występuje typ suchej sawanny kolczastej porośniętej przez niskie trawy i kolczaste krzewy.

W **strefie klimatu zwrotnikowego suchego i skrajnie suchego** występują pustynie. Obszar ten jest pozbawiony zwartej formacji roślinnej. W Afryce Północnej na zwrotniku Raka leży Sahara – największa gorąca pustynia na świecie o powierzchni 9 mln km. Czynniki kształtującymi krajobrazy są: duże zmiany temperatury powietrza między dniem a nocą, częste suche i gorące wiatry oraz sporadyczne (raz na kilka lat) obfite i gwałtowne deszcze. Roślinność jest uboga, stanowią ją suchorosty i słonorośla. W niektórych miejscach pustyń wody gruntowe występują na powierzchni (w postaci źródeł) albo płytko pod ziemią – wydrążono tam studnie i powstały oazy – miejsca, gdzie rozwinęła się względnie bogata roślinność.

Wybrzeża nad Morzem Śródziemnym i południowe krańce Afryki objęte są **klimatem podzwrotnikowym**. W tym klimacie lato jest ciepłe i suche, zimą opady są dość wysokie, ale temperatury stosunkowo niskie. Dwa czynniki sprzyjające rozwojowi roślinności nie występują w tym samym czasie. Wpływa to na rozwój określonych gatunków roślin i ich postacie. Dominująca formacja roślinna na północy Afryki to zielone zarośla kolczastych krzewów zwane makia. Są one niezbyt wysokie, gdzieś tam występują rzadkie lasy z dębem ostrolistnym i wawrzynem szlachetnym. Na południowych krańcach Afryki spotkać można podobny typ roślinności, ale tamtejsze gatunki są inne niż na północy kontynentu. Rośliny dostosowały się tam do letniego, wydłużonego okresu suszy, rozwinęły głębokie systemy korzeniowe i wykształciły sposoby zapobiegania utracie wody. Liście są twarde, długie, srebrzyste, pokryte często warstwą chroniącą przed zimnem i zmniejszającą parowanie. Roślinność klimatu podzwrotnikowego wilgotnego często określa się jako zimozieloną i twardolistną.

V. Wycieczka do Palmiarni Poznańskiej

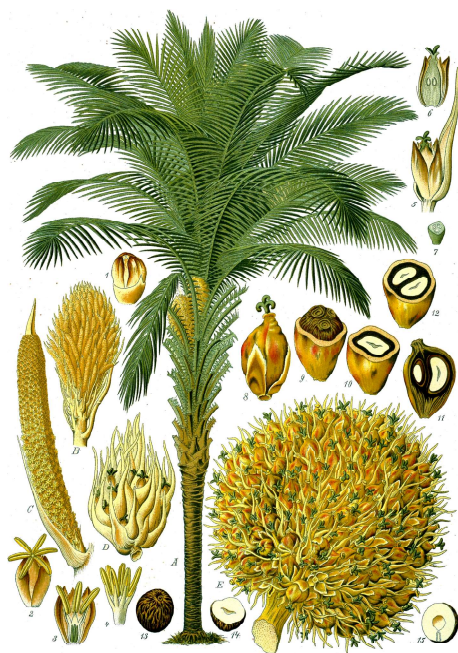
Wycieczka do Palmiarni w Poznaniu

We wtorek 07.06.2022 wybrałyśmy się do Palmiarni (bilet ulgowy kosztował 12 zł). Bardzo podobało nam się to, że w każdej części była inna strefa klimatyczna, a co za tym idzie inna roślinność. Podczas naszej wycieczki głównie zwracałyśmy uwagę na gatunki porastające Afrykę. Udało nam się uchwycić kilka niesamowitych afrykańskich roślin, ale niestety bardzo duża część miała znaczne rozmiary, co utrudniało zrobienie zdjęcia (ich zamieszczone zdjęcia są znalezione w internecie). Osobiście bardzo podobało nam się wyjście i z pewnością tam wrócimy. Zobaczenie poznańskiej palmiarni polecamy szczególnie osobom zainteresowanym roślinami, ale także wszystkim, którzy chcą się wybrać w małą podróż po florze świata.

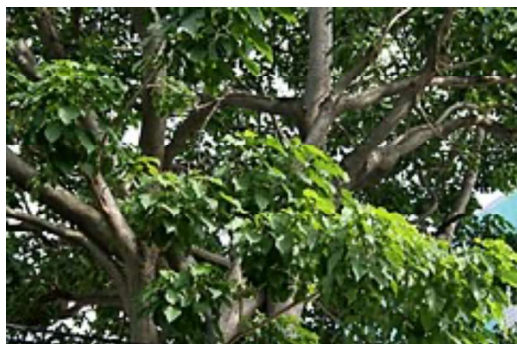
W samej Palmiarni możemy zobaczyć także wiele gatunków ryb, ale również papugi i jaszczurki.

1. Olejowiec gwinejski

- rodzina arekowatych
- Zwany palmą olejową,
- Porasta tropikalne tereny Afryki oraz Madagaskar,

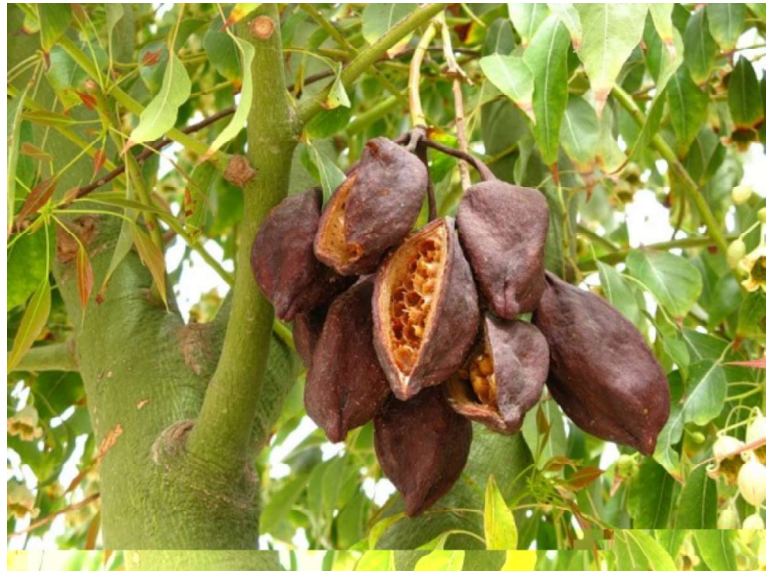
2. Łoskotnica pękająca

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

- rodzina wilczomleczowatych,
- Pochodzenie - tropikalna Afryka,
- Roślina wytwarza sok mleczny, którego dotknięcie przez człowieka wywołuje podrażnienie skóry, a sok wprowadzony do oczu, może powodować nawet ślepotę,

3. Kakaowiec właściwy

- rodzina ślazowatych,
- Pochodzenie: wilgotne lasy tropikalne Ameryki Południowej i środkowej,
- Obecnie w Afryce znajdują się największe powierzchnie upraw,

4. Pielgrzan madagaskarski

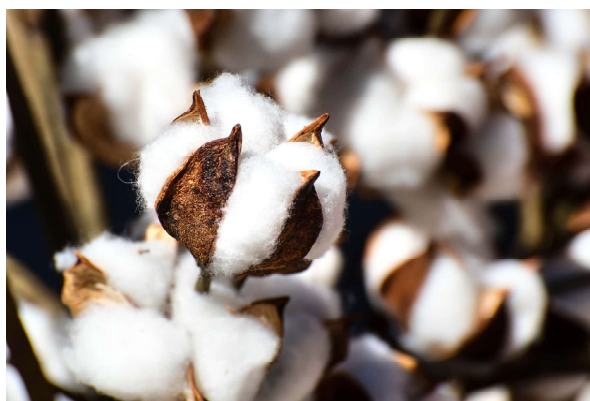
- rodzina strelcyjowatych
- pochodzenie: Madagaskar,
- Może być hodowany w innych miejscach, wymagany klimat tropikalny,

5. Kawa arabska

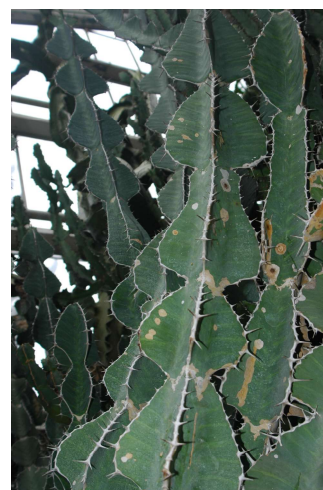
- rodzina marzanowatych,
- zwany też kawowym drzewem lub kawowym krzewem,
- pochodzenie: Etiopia, Mozambik i obszar Wielkich Jezior afrykańskich,

6. Bawełna

- rodzina ślazowatych (obejmujący około 40 gatunków krzewów, drzew lub roślin zielnych)
- w stanie dzikim występują na słabo nawodnionych obszarach wszystkich kontynentów, poza Australią i Antarktydą,
- 5 gatunków wykorzystuje się do produkcji tkanin,
- jest najważniejszą rośliną włóknodajną, która dostarcza 70% rocznego zużycia tkanin odzieżowych świata, użytą od kilku tysięcy lat,

6. Euphorbia grandicornis

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

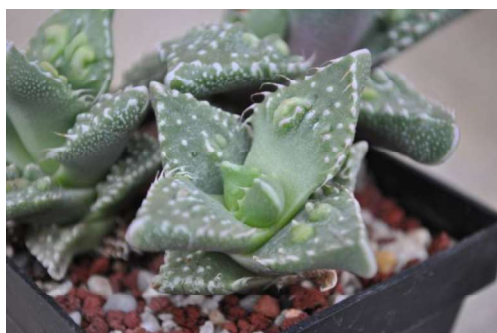
7. Adenia globosa

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

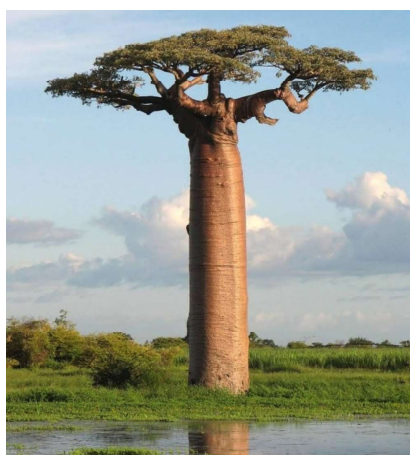
- gatunek rośliny kwitnącej z rodziny marakui (Passifloraceae),
- pochodzenie: tropikalna Afryka (Etiopia, Kenia, Somalia i Tanzania)

8. Faukaria tuberculosa

- Faucaria to rodzaj około 33 gatunków sukulentów subtropikalnych roślin kwiatowych z rodziny Aizoaceae,
- Nazwa pochodzi od łacińskiego słowa fauces z powodu pojawienia się „zębów” na liściach,
- Pochodzenie: prowincja Cape w Południowej Afryce i na pustyni Karoo,

9. Baobab

- rodzina ślazowatych,
- 8 gatunków (sześć gatunków z tego rodzaju to endemity Madagaskaru),
- Jeden - baobab afrykański *A. digitata* rośnie w Afryce kontynentalnej z wyjątkiem jej północnych i południowych krańców,

10. Pachypodium Namaquanum Well

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

11. Monadenium elegans

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

12. Pachypodium lamerei

13. Bismarckia nobili

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

- rodzaj Bismarckia Hildebrandt,
- występowanie Madagaskar (rzadka),
- szeroko rozpowszechniona w uprawie jako roślina ozdobna,

14. Kigelia afrykańska

- znany szerzej jako drzewo kielbasiane,
- rodzaj kigelia,
- pochodzenie: tropikalna Afryka,

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

15. Daktylowiec leśny (Phoenix sylvestris)

- rodzina arekowatych,
- pochodzenie: Indie, Nepal
- uprawiany w wielu innych rejonach świata,

16. *Macrozamia moorei*

Zdjęcie Katarzyna Rucińska

17. *Vachellia Karoo*

- powszechnie znana jako słodki cierni, akacja pospolita, cierni Karoo, guma Cape lub cierni kogucicy,
- pochodzenie: południowa Afryka (od południowej Angoli na wschód do Mozambiku i na południe do Afryki Południowej)

18. Palma butelkowa

19. Daktylowiec właściwy

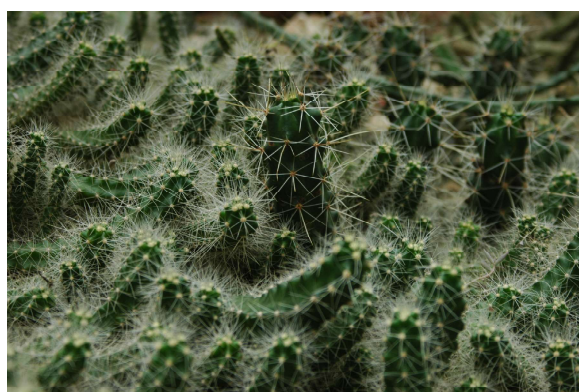
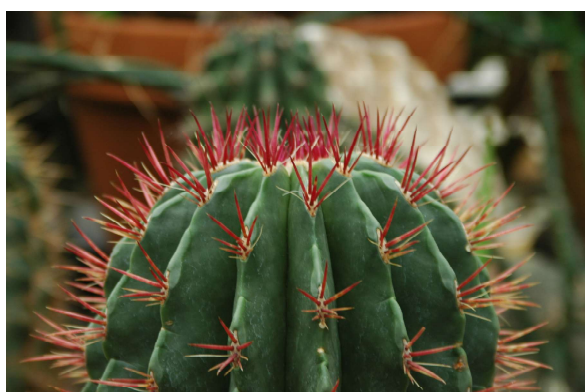
- palma daktylowa, daktylowe drzewo
- rodzina arekowatych,

20. Figowiec pospolity

- zwany też figą pospolitą, figą karyjską, drzewem figowym lub figowcem owocowym,
- rodzina morwowatych,

21. Wiele gatunków kaktusów:

Zdjęcia Katarzyna Rucińska